

Базгарскы Книжици.

ПОВРЕМЕННО СПИСАНІЕ

НА

БАЗГАРСКЪ-ТА КНИЖНИНЪ.

УРЕЖДА СЯ

ОТЪ

ДИМИТРИЙ МУТЬЕВА.

ЧАСТЬ ПРВА.

№ 4.

ФЕВРУАРИ: КНИЖКА ВТОРА.

СЪДЪРЖАНИЕ:

- I Продаженіе отъ Житие-то св. Бламента.
- II Послед. страници отъ базгар. Исторія II.
- III Въременно състояние на банкоте-ти. II.
- IV Троянъ и Ангелица Стѣхотвореніе.
- V Въременна летопись.

ЦАРНГРАДЪ-ГАЛАТА.

У КИНОПЕЧАТНИЦАТА НА А. ЦАНКОВА И В. МИРОВА.

1858.

ИЗВѢСТІЕ

ОТЪ

ПРЕСТОЯТЕЛИТѢ НА БЛЪГ. ВНИЖИЦИ.

Онѣа лица, кои-то сѣ дали (споредъ извѣстіе-то на ланскѣмъ Мѣсецословѣ) или ще дадѣтъ отъ веднѣжъ десетъ тѣрски лири, ще земѣтъ до дѣ сѣ живи безъ плата Благарскитѣ книжици и по едно тѣло отъ сѣка книга дѣто сѣ издаде отъ Благарската книжнина.

Онѣа лица, които сѣ дали или ще дадѣтъ отъ веднѣжъ петъ тѣрски лири, ще земѣтъ до дѣ сѣ живи сѣхъ половина заплата Благарскитѣ книжици и по едно тѣло отъ сѣка книга дѣто сѣ издаде отъ Благарската книжнина.

Онѣа лица, кои-то сѣ дали или ще дадѣтъ отъ веднѣжъ една лира ще земѣтъ до дѣ сѣ живи безъ плата по едно тѣло отъ Мѣсецословѣтъ на Благарската Книжнина, и ако щѣтъ, могатъ да земѣтъ и Благарскитѣ книжици сѣ едно меджидіе среб. по доло отъ цѣната мѣ. — За сѣка дрѣга книга коато ще сѣ издаде отъ Благар. Внижнина ще имъ сѣ извѣства сѣхъ сѣщата книга сѣхъ каква цѣна могатъ да ѣ земѣтъ.

Базгарскы Книжици.

№4

ЧАСТЬ I. 1858. ФЕВРУАРИИ. КНИЖКА ВТОРА.

ЖИТІЕ СВЕТИ-КЛИМЕНТОВО.

(Продъаженіе отъ Февр. Книжка 1, страница 73-74.)

Защо вѣше заповѣдано, що ако нѣкой се найдетъ да не верѣватъ споредъ изложение-то на Френци-те, той да се предаватъ имъ самимиъ, за да постѣпатъ съ него, како що сами сакаетъ. Но кой можетъ да искажетъ си-те мѣчителни средства, що употребн ересь-та, пощо се боцари, противъ правослабни-те? Воздухъ-отъ се гледаше како да издаватъ огнени пламни; нео отъ една страна еретици-те нѣдеха правослабни-те да прѣймаетъ лѣкако-то имъ ученіе; а пакъ отъ друга

страна православни-те не щѣа да оставаѣтъ отеческа-та си бѣра: Първи-те се готвѣа да употребавѣтъ си-те принудителни средства; а пакъ втори-те бѣа готови да претърпатъ се. И така еретици-те се бордѣа противъ православни-те не только съ жестоки мѣченїа, но и со грабене на кащи-те имъ, смѣшавашъ съ нечестїе-то користолюбїе; некои пакъ голѣ и блачѣа на търнѣе, и тоа не цю годѣ челоуеци, а на сѣдемдесетъ и осмьдесетъ години старци. А пакъ по млади-те свещеници и дїакони и продавае на евреи-ти, кога сами они бѣа достойни за Іудина-та участь и наказанїе: нѣо, како онъ цю предаде Христа, така и тїе продавае раби-те Христови, или по добръ да рѣча, спорѣдъ сасѣа-та Негови, дрѣзи-те Христови, на вечно оскорбденїе; и не бѣа мало служители-те църковни, они, како цю казахме погоре, се бровѣа до двесте. А пакъ тїе отъ нѣхъ, цю бѣа учители църковни, како Горлазъ, за кого-то много пѣти споменахме, и кой-то родомъ бѣше Моравецъ, и знаеше совѣршено оба-та мѣзици, Болгарскїй-о и Гърчкїй-о, и комъ-то добродетель-та Мефодїова бѣше дала епископскїй-о престолъ, а злостъ-та еретическа бѣше мѣ го отнала; него такоже и Вимента презвитера, мѣжъ много славенъ, и Лаврентїа, и Наума, и Ангеларїа, си-те тїе, и много дрѣги прочѣти, поцо и закауѣа въ железа, и затворїа въ темница, гдѣ никой, нито отъ родни-те имъ нито прїимтели-те имъ не смееше да прїидетъ за да ги утѣшитъ и погледаетъ; понеже това бѣше строго запрѣтено. Но утѣшавѣщїи смиренныа Господь и исцѣлѣи сокрѣшенїа сѣрдцемъ, и весѣлѣщїи дѣшѣ утѣшенїами соразмѣрными множествѣ емъ страданїй, утѣши свѣтїи-те нѣдпославѣ имъ помощь отъ свѣтаго жилища своего: нѣо кога еденъ денъ по пѣниѣ-то на пѣсни-те отъ третїй часъ (зацо со всемъ цю свѣтїи-те бѣа свѣгченї со цѣ-

новн-те, (снижири), пакъ и не преставае да се молатъ Богъ),
 пееха припѣвъ-отъ на псалми-те, сиречь, Господи иже пре-
 свѣтаго твоего дѣха и проч. чрезъ кой то, мѣ се моли-
 ме, да се обновитъ въ насъ снишедшій на апостоли-те въ
 третій часъ Пресветый Дѣхъ; тога призвъ Богъ на зема-та
 и а чини да се тресетъ, и бы трѣсъ велиъ, како Павелъ кога
 се молеше въ темница-та, и тога дойде гласъ како отъ небеси,
 и той часъ цеповн-те начае да падаетъ и се освободиша отъ
 ѹзи-те тѣе, кои тако любовію Христоваго бѣха свързани помеж-
 ду си. Кога Богъ потрясе и разниша зема-та, се потрясоу слѣ-
 добателно и окрестности-ти на градъ-о и жители-те се ѹстра-
 шѣе отъ тѣхъ произшествіе и не можеа да постигнатъ причина-
 та негова и знаменіе-то мѣ. Но кога додохъ коде темница-
 та и видоуха чѣдо-то що се стори съ свети-те, сирѣчь що цѣ-
 повн-те бѣхъ паднале отъ нихъ и они бѣхъ преспокойни и се
 наслаждавае съ божественна, како що говоритъ, Давидъ радость,
 тога вчасъ стидосъ при князь-о, и мѣ рековъ: що е свѣа, що
 правиме? До кога ще мижаме и негледаме истинный-о свѣтъ?
 ѹши имаме и не слышаме, како идолн-те що описѣватъ Давидъ.
 И така нека исповедаме сотворено-то чудо. Нека се ѹвериме
 отъ божіе-то знаменіе, или, подобре да рече, нека свържеме се-
 веси отдаваещи честь тѣмъ, конхъ Богъ чѣдсно освободи отъ
 ѹзи-те. Но еретици-те дързаве да опровергаватъ чѣдо-то ка-
 ко и фарисей-те що опровергавае дѣла-та Христови, и кажева-
 е, що тие со волшебство и чародейсково искусство и со една
 особена бездѣлаваща помощъ праватъ чудеса и знаменія. Съ
 подобни каветы пакъ склониха безумнаго Светополка на своа
 страна и тога светїи-те ѣ обложѣе ѹще съ потешки есоби, и ѣ
 наказавъ съ поголыми мѹченїа. По три дни послѣ, кога пакъ
 они совершавае молитви-те третьаго часа, тѣа истѣ се случи,

що и понапредъ, сирѣчь би трѣсѣ и гласѣ отъ небеси, и цѣпобы-
те паднав: Но богоборцы-те, пакъ безъ да обзаватъ теѣ на
кнѣзь-о. облажѣе свѣтъ-те съ пѣрви-те мѹчениѣ, за кои-то о-
чевидно тие сами вѣхѣ достойны. Но Богъ въ тие скорбни об-
стоятельства не ѣ остави безъ утѣшенїе, защо, по три дни по-
слѣ, пакъ третїй пѣтъ востокъ съше посѣти мѹченици-те.

(Следуватъ.)

ПОСЛѢДНИ-ТИ СТРАНИЦИ

ОТЪ

БЛЪГОВЕРЕНЪ-ТО ИСТОРИКЪ.

(Вижь Виж. 3, страница 101)

II.

Подирь Іоанна не останъ законный наслѣдникъ и трънубскый-тъ прѣстола завладѣ Борилаз или Борисъ третій помеждъ блзгарскы-ти царевъ съ това има. Война съ Латини-ти и обличителный взборъ противъ Богомили-ти заематъ прѣждъ подобинъ на негово-то царѣванѣ. Междусебѣ, кое-то съ прѣстрѣ подирь въ Горни-тъ блзгарикъ помеждъ него и Асѣневи-ти сынове Іоанна и Александра заема вторъ-тъ подобинъ на десятилѣтне-то негово правленіе (1207—1217), кое-то съ свърши съ прѣдаване-то на Тръново подирь семилѣтнихъ осада и съ насилственна смръть Борисовъ.

История-та на прѣви-ти царевъ отъ Асѣневъ-тъ родъ вообще е тъмна и прѣдставъ твърдѣ малко факти, отъ които да може историкъ да свозрѣ или по добрѣ да прозрѣ въ вѣжтрѣшно-то дръжавно устроиство. Възикашни-ти успѣхы въ военни-ти дѣла и въ дипломатическы-ти сношенія наистинъ

зависимъ отъ императорскѣхъ силъ на державѣхъ-тѣ; нѣ то-
ва не можемъ да приложимъ и на управители-ти отъ вторж-
тѣ Базгарскѣхъ династїи, заче-то тѣхны-ты успѣхы бѣхъ
бременны и скоропрѣходящи. Постоинны раздоры съ Восточ-
ни-ти Императори, кои-то не можихъ да трѣпѣхъ развитіе-
то на Базгарскѣхъ-тѣ народность въ Базгариѣ, и катѣ съ си-
лихъ съсѣдскій начинъ да ѣхъ ослабѣхъ, олегшихъ съ то-
ва прѣво-то нападение на Цариградъ. Батаци позна че съюзъ-
тъ съ Базгари-ти бѣхъ необходимъ; нѣ той-ѣхъ съюзъ, кой-то
бѣхъ заключенъ въ минѣтъ на страхъ-тъ, ослабѣ и съ прѣ-
киснѣ, катѣ съ ѣхихъ Палеологовци въ цариградскы-ти стѣ-
ни. Позна нѣжда-тъ на той-ѣхъ съюзъ и Іоаннъ II Ісѣнь сынъ
на Ісѣни въстановители и въ продолжение-то на двѣдѣть и
четыре годишно-то правление постоинно съсѣхъ успѣхъ поддер-
жѣше испаденѣ-тъ отъ Цариградъ Восточнѣ Римскѣхъ Импе-
риѣхъ. Нѣ съ смръть-тъ мѣхъ заедно (1241) политическїй-тъ
животъ на Базгариѣ приема дрѣго направление. Наслѣдни-
ци-ты неговѣ Валоманъ (1245) и Миханъ (1259) единъ отъ
Мариѣхъ Венгерскѣхъ-тѣхъ, и дрѣгы отъ Иринѣхъ дѣщерѣхъ на Тео-
дора Ангела отъ Впиръ, поѣхихъ съ катѣ стѣнны на трѣнеб-
скїй-тъ прѣстолъ посреда ѣсѣвици и вѣйный дѣхъ на воѣри-
тѣ. Нѣ оѣе по силно съ разхиграхъ династическы-ти страсти,
кои-то оѣе по широко развѣхъхъ мѣтежный-тъ дѣхъ на пар-
тин-ти, кога съ ѣхѣ Валоманъ II, сынъ на Александра Ісѣни.
Катѣ прѣварѣи той да захѣанѣ прѣстолъ-тъ и насилно съ еже-
ни за вѣдѣницѣ-тъ Михановѣхъ дѣщерѣхъ на Махѣвецкїй-тъ
Банъ-Ростиславъ¹⁾, той побѣди съ това отъ еднѣхъ странѣхъ

¹⁾ Вижъ Ростиславъ Михановичъ русъ: ѣдѣанный Инѣвъ
на дѣнѣхъ въ XIII вѣкѣ. (С-Пѣ. 1855 ж. м. н. пр. ч. LXXI).

Бенгрии да са смѣси въ вазгарскы-ти дѣла, кои-то искаше да удръжи въ Ростиславобый-тѣхъ родъ царскый-тѣхъ еѣнецъ трьновскый, а отъ другѣхъ странѣхъ открь на боарин-ти пѣтъ да са борѣтъ помеждѣ си за той-зи злочеститѣхъ еѣнецъ, а родъ-тѣхъ Асѣневъ, ако и отъ женскѣхъ-тѣхъ странѣхъ само, още сѣществѣваше, из вѣ испѣденъ отъ вазгаринѣхъ.

Не щемъ да са простирамы на далго за событія-та на послѣдѣющи-ти эпохы. Слабый-тѣхъ и никакый-тѣхъ Мичи сынъ на Ростислава Мнѣхъановичи, боаринъ Тихомилъ или Тихъ, у-дѣлный деспотъ Свѣтославъ и свѣнопасъ Брѣдоквенникъ, кого-то грѣцкы-ти лѣтописци наричѣтъ вѣрѣдокѣвасъ¹⁾ единъ подиръ другый шѣлѣтъ са на сценѣ-тѣхъ и раздирѣтъ вазгаринѣхъ съ междоусобици дѣри до 1392 год. вѣзантійско-то прѣвѣтельство, кое-то имаше въ рѣщѣ-ти си прѣдлогъ за да са смѣси въ дѣла-та вазгарскы, рѣши са да потѣпче партин-ти за да приготѣи ново-то покѣрениѣ. Примѣръ-тѣхъ на Цимисхыи не вѣ още забравѣнъ, а той-зи прѣдлогъ вѣ Мичевъ сынъ Іоаннъ.

Дѣзбока тайна покрѣва и личность-тѣхъ и дѣяния-та Мичеви. Да са възвѣрнемъ малко назадъ, за да обзѣснимъ съ кой начинъ достигнѣ той трьновскый-тѣхъ прѣстѣлъ, и какъ сынъ мѣ Іоаннъ станѣ вѣрѣнъ сѣюзникъ на Грѣци-ти. По горѣ

¹⁾ У Пахимера (II р. 430) стои Κορδοκουβας, τὸ δ' ὄνομα ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα εἰς λάχανον ἐκλινάται, καὶ λαχανῶς ἐντεθὲν φημιζεται. Г. Срезневскый справедливо вѣлѣжи (рѣс. Бѣсѣда 1857 т. II.) че слово-то Корѣдокѣвасъ неправилно ѣ забѣлѣжено и трѣбѣ да са чѣте Корѣдокѣвасъ вѣрѣдокѣвасъ, кое-то са употрѣвѣла въ вазгарин-ти и сѣрбин-ти. Отъ вѣрѣдокѣвасъ вазгарскы ще вѣде вѣрѣдокѣвенникъ, вѣрѣдокѣваръ окончание икъ и аръ сѣсѣвѣтѣство-бѣтъ на грѣцко-то ας.

споменѣхмы за Миханаа сына на Іоанна II Асѣни. Около 1246 годинѣ подирѣ прѣдвременноѣ-тѣ смръть на брата мѣ Валомана, вѣ той възбеденѣ на трьновскій-тѣ прѣстолѣ. И като сѣ ожени за дщериѣ-тѣ на Ростислава Бана стѣ Мачѣѣ, Миханалѣ найде въз дѣда си доста шкѣ опорѣ противѣ И м-ператора Батаци, сѣ кого-то сѣ нахождаше въз бой-нѣ. Ростиславѣ прие посредничество да помири зети си сѣ Батаци, и отиде въз Трново, гдѣ-то научи сѣ той за смръть-тѣ на Императорѣ-тѣ, и още че сынѣ и наследникѣ неговѣ, Деодорѣ Ласкарѣ рѣшилѣ сѣ е да продолжава бойнѣ-тѣ сѣ Миханала, за да отнеме градове-ти въз Фракияѣ и Македонияѣ, кои-то бѣхѣ подѣ зависимость на трьновско-то правителство. Едно великолѣпно посолство съпровождаше Севатослава, кога сѣ иви той въз ордияѣ-тѣ Ласкаровѣ и удаде мѣ сѣ да помири враждебни-ти страни.¹⁾ И като получи богати дарове, възврърна сѣ той въз Трново, а отѣ тѣхѣ въз столникѣ-тѣ си Бѣлградѣ на Дунавѣ-тѣ.

Нѣ скоро бѣ долженѣ още веднѣж да остави Мачѣѣ и да пребъва въз Трново, гдѣ-то сѣ бѣ извършило страшно прѣстѣпление. Миханалѣ, кой-то бѣ излѣвлял единѣ день на ловѣ около Трново бѣ убитѣ отѣ Валомана сына на Александра Іоанновича Асѣни.²⁾ Убивецѣ-тѣ за да може да удържи властѣ-тѣ, искаше да принѣди вдовицѣ-тѣ Миханалѣвѣ насилно да сѣ вѣнчѣе сѣ него. Нѣ извѣстие-то скоро достигнѣ до Бѣлградѣ, и Ростиславѣ привърза сѣ войскаѣ-тѣ си на помощь

¹⁾ Ас opol. с. 62. — Gregora I, 3 — с. I.

²⁾ Той бѣ вторій сынѣ на Іоаннѣ II Асѣни и имаше звание Севастократорѣ.

на дъщеря си.¹⁾ Валоманъ като научи че приближава Ростиславъ, побѣгна, и не сбави да се укриве. Той бѣ чентъ отъ кон-ти, кон-то се покаихъ прѣдъ Ростислава. Мнѣхъ не остаи дѣца. И на царство бѣ провъзглашенъ Мнѣхъ, кой-то бодѣше сестра Мнѣхъ и владѣше широки земи въ Фракия по южнѣ-тъ склоны Балканскѣхъ²⁾ Венгерскѣхъ историкъ Фелсеръ,³⁾ а подиръ него и Вигель⁴⁾ мислѣтъ, Мнѣхъ да е сынъ на Ростислава Мнѣхъ.⁵⁾

Като се удали изъ България, Ростиславъ остаи Мнѣхъ, съ тайни недоволни партии на около мѣ, кон-то само войска-та на Мачеванскѣхъ-тъ Кнѣзъ дръжеше въ страхъ и покорность. Изъ токо що потегнахъ тѣ подиръ кнѣзи си въ Мачва, краислѣны-ты боири, въ главѣ-тъ на кон-то стоѣше боиринъ Тихъ или Тихомилъ, Гръбинъ, принѣдихъ Мнѣхъ да остави Тръново и да вѣга съ женѣ си и дѣца-та си въ Ме-

1) Acropol. Annal. cap 78 ὁ δὲ φονεύσας αὐτὸν Καλλιμάχος τὴν ἐκείνου λαβὼν γαμετὴν ἐδοξεν τὴν τῶν Βουλγάρων ἀρχὴν ἀρτερεύσασθαι. ἀλλ' ὁ Ῥωσσος Οὐρος μετὰ στρατευμάτων ἐπελθὼν τῷ Τρινόβι τὴν θυγατέρα τοῦτου τὴν τοῦ Μηχαῖλ σύζυγον ἐίληφε. Има-то на дъщеря мѣхъ не е извѣстно на грѣцкѣ-ти писатели. Отъ дрѣгъи источники и отъ сличенне на событіе-то открива се че Ростислава-та дъщеря, конѣ-то е бодѣхъ Мнѣхъ, наричала се е Грѣфинѣ.

2) За Мнѣхъ споменува Nic. Hist. Bizantina t. I, p. 60 sqq. (d. Bonnae. Georg. Pachym. t. I, p. 349 – 350. Акрополита, като излага доста на дълго тѣхъ событія не споменува ни една дѣмъ за Мнѣхъ (Annales, cap 73) Достойно е за забѣлѣжане негово-то мълчание, защото-то той е билъ съвременникъ и даже очевидецъ на описанно-то событіе.

3) Geschichte der Ungarn t. II. pag 59).

4) Allgemeine Welthistorie LXIX pag. 420

5) Ростиславъ Мнѣхъ-овичъ Кнѣзъ Мачвы. Г.-Пѣ. 1851.

семевриѣ. Около 1262 год. Ници тайно остави Месемврийѣ н, съ надѣждѣ че ще му дойде помощь отъ Ростислава и Венгерци-ти, и си съ кѣмъ Тръново, нъ Тихъ го принѣди пакъ да му укрые въ Месемврийѣ. Тогы Ници обхрѣ съ кѣмъ Никула Палеолога за да му иска помощь, и му съ обѣща, ако бы да му помогне да завадѣе тръновскый-тъ прѣстола, да даде на Византийци-ти два приморскы града Никулаз и Месемврийѣ. Палеологъ съ согласи. Месемврийѣ и Никулаз вѣхъ завети отъ грѣцкы войскы, а Ници на мѣсто да иде на Тръново въ заведенѣ съ семейство-то си въ Цариградъ, и въ замѣнѣ на черноморскы-ти области, кои-то той даде на Византийци-ти, Императоръ-тъ му даде земѣ при рѣкѣ Скамандръ близъ при старѣ Троядъ, и тамъ каже-то каже-тъ грѣцкы-ты историци, той прѣкаралъ дни-ти си въ спокойствѣ, и въ удоболюбствѣ на семейный-тъ си животъ, като частный чловѣкъ, забравилъ честолюбїи ти си замысли.

Нъ напредоване-то на Бръдоквеника побѣдихъ Никула Палеолога да призове въ Византиѣ Иоанна Мичева сына и съ свѣтъ-тъ на Патриарха Векка и на дръжавный-тъ Синклитъ, Палеологъ даахъ му дѣщерѣ си Ирину, и съ той-зи родственный сюзъ надѣвалъ съ да приблѣче на странѣ-тъ си Тръновскы-ти боири. Византийска-та поантика отиде по на далечъ: въ свинародоване, че Иоаннъ, като внукъ на Иоанна II Пѣни, на кого-то дѣла-та и память-та още вѣхъ живи и свѣщенни за народъ-тъ, е най близкый-тъ наследникъ на Тръновскый-тъ прѣстола. Иоаннъ сынъ Мичевъ наистинѣ родѣше съ съ Пѣнѣви отъ майчинъ си странѣ, нъ Палеологъ имаше нѣждѣ, как-то каже Пахимеръ, да прѣдстави законни доказательства, че е той внукъ на Пѣни старого, за кого-то споменѣхъмы по го-

рѣ¹⁾ и тыи доказателства не захотѣхъ да самѣятъ въ византизмъ, приготоуени, разумѣва сѧ, отъ истинни составители на родословни записи²⁾.

Като бѣ отишълъ да се вие съ Татари-ти Бръдоквеникъ бѣ останалъ Тръново безъ захранъ. Той-зи случай бѣ толкось по доуъръ за Іоанна, зацо-то и повече-то боури вѣхъ недоуолни отъ Маринъ, кои-то, като обдоби подиръ смърть-тъ на Константина Тиха, побѣдена отъ беспримѣрно честолюбие, забравила бѣ и срамъ и родство и сѧ вѣнчи съ убиецъ-тъ на мѣжъ-тъ и.³⁾ Всичко помагаше Іоанну да да заеме Тръново, и едно тръжественно пѣтѣване на Іоанна и Иринъ управи сѧ отъ Цариграда за Тръново, и прѣзъ пролѣтъ-тъ на 1280 год. тръжественно вѣзоухъ тѣ въ столицѣ-тъ на Българинъ. Нъ Іоаннъ сѧ оказа слабъ и разгаланъ правитель, кой-то напомни на Тръновци-ти баща си. Гръцка-та войска, кои-то той доведе съ себе си може да удържи негово-то влиание само на нѣколко мѣсца, и като сѧ брънъ Бръдоквеникъ отъ прѣзъ Дунава съ главни-ти сили българскы, малодушный-тъ Іоаннъ побѣгнъ въ Месембрия, а подиръ сѧ ѡдали въ Цариградъ-то и сѧ гѣви помеждѣ царедворци-ти на визант. дворъ.

Неуредици и партии-ти сѧ продажжашахъ. Въ Тръново

¹⁾ Pachym. t. I, p. 429. sqq. подробно излага тыи происшествия, — μετὰ τὴν δὲ καὶ τοῦτον ἐκ το τοῦ Πατριάρχου Ἀθανάσιου πάσαν τὴν περί αὐτὸν πληθὺν θριαμβεύων τῶνονα, καὶ δίκας προστιθεὶς τὰς αἰτίας τοῦ γε μὴ οὗτος λέγουσι κατὰ τινὰ μεμνημένοις χρόνιον.

²⁾ Маринъ е была сестринца на И. Палеолога, дъщеря на сестрѣ мѣ Евлогий, и жена на В. Тиха, отъ кого-то е имала сына Муханла, и Гръцкы-ты писатели казвѣтъ, че за да ѹдари прѣстолъ-тъ Тръновскый за сына си, ты жертвовала себе си; но това оправданне е слабо.

Вѣхъ сосредоточени вѣщны-ти политическы страсти на Благарийъ, кой-то раждахъ одного подирь другъго сонскатеина помраченый-тъ вѣнецъ Ісѣевъ. Пожедѣ тые сонскатеина хощахъ сѣ бошринъ Георгій Тертерий, кой-то тайно изъ послано отъ другъ-ти навадше да докачи власть-тъ и началство-то, и поскоро отъ другъ-ти успѣ и въ едно-то и въ другъ-то. Чмъ, нкъ характеръ, и знатно происхождение Тертериево дахъ мѣ первенство прѣдъ другъ-ти сонскатеина въ хощенѣ-тъ власть, и какъ-то сѣ ежидѣ отъ разказн-ти на сзверменни-ти, банине-то негово на общественни-ти дѣла е было доста голѣмо, за да може да приваѣче на странѣ-тъ си народъ-тъ¹⁾. Мнханаъ Палеологъ, кой-то желаше да задоври Тертерия и да го приваѣче на странѣ-тъ на зетѣхъ си Ісѣи, самъ си подбуди честолюбиви-ти замысли негови и мѣ прѣдложи да мѣ даде титѣлъ Деспота, ако напѣсти женѣ си и сѣ ожени за сестрѣ-тъ на І. Ісѣи. Тертерий сѣ согласи. Жена

¹⁾ Придръжамы сѣ повѣтствованиѣ-то Пахымерово, Георгій Пахымеръ, сзверменникъ на тыя событія родилъ сѣ е въ Никее на 1242 год. кога Латины-ты вѣхъ привѣли въ Византию. Заведно съ Палеологовци бѣше той въ Цариградъ, гдѣ-то и е заемалъ высокы должности по църковно-то управление и по гражданскѣ-тъ службѣ. Той вѣ испрѣва Іеронѣмъ сиречь распорѣждаше церемонии-ти кога патриархъ-тъ служаше, или кога имаше нѣкое църковно трѣжество. Подирь вѣ ставилъ Проѣлдиѣхъ на патриаршиѣ-тъ — забранише интересн-ти църковни прѣдъ гражданскы-тъ Сѣдъ. И напослѣдъ вѣ ставилъ Дикаѣѣѣѣ на Императоръ-тъ или министрѣ-тъ на императорскы-ти имѣрества. Пахымиръ е оставилъ нѣколко философскы списаниа и Историѣ-та на Византию въ XII книги, кой-то охваеа событія-та отъ 1258 — 1308 год.

мѣ, сестра на воирина Вълтимира заедно съ сына си Вълтослава въ испрободена въ Никейѣ, а въ Тръново не захте въ да дойде една отъ дъщеря-ти Минчеви.¹⁾

Това обстоятелство навляче възвѣстия Тертерия неудобостъе отъ странѣ-тъ на дѣховенство-то и на народъ тѣ. И, какъ-то сѣ вижда, не взѣхъ Вълтимирово участие. Брѣдоквеникъ, като разбѣли гръцкы-ти войскы Іоаннесъ прѣзъ дѣнава върѣжъ сѣ и възвѣше да вземе Тръново, това побѣди Тертерия на дѣйтелностъ, той до сега притѣварише сѣ безстрашенъ и равнодушенъ къмъ сещественни-ти дѣла. И рѣши сѣ да дѣйствесѣ открито само кога научи, че Ісѣвъ има намѣренне да вѣга изъ Бѣлгария. Тогасъ наскоро събра малкъ снакъ и излѣзе да посрѣщне Брѣдоквеника, залоби трѣновскы-ти тѣснини, разсѣи дѣжнини-ти мѣ и понѣди самаго да вѣга прѣзъ дѣнавъ-тъ. Догдѣ Тертерий съ смѣло-то си нападане въспрѣ Брѣдоквеника да не влѣзе въ Тръново, отъ столнинѣ-тъ скоро сѣ удаляваше къмъ Чрно море Іоаннъ сынъ Минчевъ съ женѣ си. Тръновци-ти подѣ обавниѣ на побѣдѣ-тъ, коѣ-то одръжи Тертерий провозгласихъ го царь и го вѣнчахъ на царство на 1289 години, ако и да въ неколко дѣховенство-то заедно съ патриарха Іоакима.²⁾

¹⁾ Дрѣга-тъ дѣщерѣ Минчевѣ Евфросинѣ водеше Ногай. — Въ единѣхъ-тъ Борисовѣхъ упоминаѣ сѣ имѣ-то Марїи христіанови въ царици старѣго Тертерѣа и дрѣгѣ Кирамарїи вѣлговѣрной царици. Види сѣ прѣвѣ-та Марїи вѣ была сестра Вѣлтирова, а дрѣга-та Кирамарїи дѣщерѣ Минчева.

²⁾ Третий-тъ съ това имѣ патриархъ трѣновскый. Причинѣ-та на неудобѣ-то не вѣ извѣстѣи.

Междѣ тѣмъ Миханъ Палеологъ умрѣ. Сынъ и наследникъ неговъ, Андроникъ, записанъ съ црьквни прѣнии мало обръщаше внимание на дѣла-та базгарскы. Тертерий налѣчи брѣмъ-то за да освободи сына си Свѣтослава, кой-то съ нахождаше въ заточение въ Никеѣ, и съ обзрѣхъ кѣмъ Иоанна Ангела Комнена, кой-то бѣше деспотъ въ Впирѣ, и го проси да бѣде посредникъ помеждѣ него и Андроника. Впирскый-тъ владѣтель съ заинтересѣва още повече въ това дѣло, защо-то Тертерий мѣ съ бѣ врекълъ да земе еднѣ отъ дѣщерн-ти мѣ за Свѣтослава: Това сближение междѣ Тертерия и Ангела охладѣ Андроника кѣмъ зети мѣ Ісѣни¹⁾ и остави надѣждѣ-тъ си да го види пакъ на базгарскый-тъ прѣстолъ. Нъ отъ дрѣгъ странѣ това сближение бѣше страшно за западни-ти сѣла-сти, кон-то вхождахъ въ составъ на Византийскъ-тъ дрѣ-

¹⁾ Брздохбеникъ, като бѣ испѣденъ отъ Базгарнѣхъ удали съ въ орднѣ-тъ Ногаева междѣ Днисторъ-тъ и Донъ-тъ за да го проси да мѣ помогне да съ врьне въ Базгарнѣхъ. Миханъ Палеологъ отъ своѣхъ странѣхъ обръна съ и той да проси Ханъ-тъ да помогне на І. Ісѣни, кого-то испрати въ орднѣ-тъ мѣ съ богати дарове за да умилостиви шѣри си (Ногай бѣ жененъ за сестрѣ мѣ Евфросиннѣ. Пахымеръ разсказва че Ногай, комѣ-то вѣхъ смръзѣли молби-ти на Брздохбеника и на Ісѣни, замыслилъ да съ избави избѣднѣхъ и отъ едного и отъ дрѣгъго, веднѣхъ като ги напоилъ, заповѣдалъ да отсѣкѣтъ глави-тъ на Брздохбеника, нѣта-та честь чакали и Иоанна, нъ той избѣкалъ и притекалъ съ Евфрос. на гласъ-тъ мѣ и съ примолила Ногаю да дарѣва животъ-тъ на брата ѣ, и той-зи часъ го испроводила въ Цариградъ. Андроникъ мѣ свалилъ царскый-тъ титѣлъ и го низвелъ въ достоинство на деспота отъ Романдѣ, споредъ договори-ти съ ваща мѣ. (т. II, р. 57.) хѣта азъ прѣтеръхъ πινυσι ας τοῦ πατρὸς δεσποτῆν ρωμαῖος ἀποκαταστήσιν.

Славый-тъ Тертерий въ това врьма тръсаше помощь отъ Индроника и не еднѣ само помощь тръсаше той, нъ и убѣжище. Не помогна Тертерию и жертвъ-тъ, кой-то принесе той въ лице-то на дщериѣ си на сына Ногая Духъ-тъ на врьма-то допущаше такво родство съ небѣрни-ти. Индроникъ не сарѣши да даде Тертерию помощь, ако и да въ удръжкахъ побѣдѣхъ Въропалатъ Гумбердоу (въ начало-то на 1285 год.) врьзъ татари-ти при Несемвернѣхъ, и намѣсто гостепринимство заблаючи Тертерия въ тъмницѣ¹⁾ бѣгство-то Тертериево искара ново лице въ редъ-тъ на блзгарскы-ти правители, нъ властѣ-та му не сѣ прострѣ по надалечъ 'отъ стѣни-ти тръновскы и царевѣ-тъ либлѣхъ.²⁾ Това лице бѣ боиринъ Смиличъ, кой-то бѣ избранъ съ Ногая-то согласнѣ,³⁾ нъ скоро сѣ добръши силѣ-тъ му, защо-то и самъ Ногай, 'като бѣ испаденъ изъ Молдавиѣхъ отъ орднѣ-тъ на Тубтай Хана испроводи прѣзъ Дунава едного отъ сынове-ти си да приеме отъ Смиличъ властѣ-тъхъ врьзъ Блзгарнѣхъ. Той бѣ Чакасъ, кой-то за да приблѣче на странѣ-тъхъ си боирскы-ти кѣши, сванзи сѣ съ Свѣтослава, и го прикани да раздѣляхъхъ власти-ти, кои-то познавахъ още тръновскый-тъ повеантель. Бѣднѣсть-та Свѣтославева бѣ

¹⁾ Rachum. t. II, p. 262 - 267. Той былъ затворенъ въ нѣкой малыхъ градецъ близъ до Вдрене.

²⁾ Малак полана на югъ отъ Трново обыколена отъ балканскы-ти планини, и сѣ пои отъ рѣкѣхъ Интра.

³⁾ Смиличъ водише дщериѣхъ Константиновѣхъ, вратаницѣхъ на Императора Индроника. Дщериѣхъ Смиличевѣхъ водише боиринъ Ватимиръ, а Ватимировѣхъ сестрѣхъ водише, какъ-то видѣхъмы по горѣ, Тертерий, а другѣ-тъ му сестрѣхъ водише боиринъ Радославъ, кой-то имаше титѣлъ Себастиократорскый.

вѣрно обезпеченіе за власть-тѣ на Татарина, а Тертерій о-
ще съ нахождаше у Гръци-ти въ заточеніе, и като нѣмаше
парн главно-то средство, Свѣтославъ не можеше нищо да пред-
приеме за да възстанови право-то, коѣ-то на кѣсо вѣрѣла н-
маше баща мѹ. Единъ случай помогнахъ Свѣтославу. Приказ-
вахъ, че тѣи намѣриахъ богатъ невѣстѣ въ тръзовско-то сосло-
віе ¹⁾ и употребихъ парн-ти и за да добые пришели и да
привлѣче мнозина на странѣ-тѣ си, приспалъ бдителность-тѣ
на татарскій-тѣ князь, нападнахъ веднѣжъ на палатѣ-тѣ
мѹ и го задрѣхъ заедно съ приближени-ти негови.

Пахымеръ приказва, че той былъ затворенъ въ темницѣ,
и тамъ удавенъ отъ верен, коѣ-то мѹ службали. ²⁾

Изъ Свѣтослава не савѣ ограничилъ само съ тѣа за да до-
стигне пазнѣ власть вѣрѣхъ Трѣново. Види сѣ че Патриархъ
Іоѹкимъ, сѣщій-тѣ, коѣ-то прѣди нѣколко години бѣ испро-
силъ въ Цариградѣ свобода-тѣ мѹ, да е былъ противенъ на
негово-то стремленіе. Гръцкы-ти аѣтописи вѣлѣжѣхъ че Свѣ-
тославъ заповѣдалъ да хѣрѣахъ Тръновскій-тѣ Свѣтитель

¹⁾ Пахымеръ (I. II, p. 265) нарича ѿ *ἐκδομή*, дѣщеріи на
Манѹша, коѣ-то е была роднина и наслѣдница на трѣго-
вецъ Пантелеонъ. *Τὴν ἀπὸ πατρὸς αὐτοῦ ἀνδρὶ Πανταλέοντι*. Врѣсница
нейна была Вѣфросиниѣ сестра Свѣтославова, коѣ-то Терте-
рій даде Чокасѹ. Въ Оинодиѣ-тѣ на цари Бориса споменѣва
сѣ: Вѣфросиниѣ христіюбивиѣи царицы цари Свѣтослава, отъ
тѣа сѣ види да е погрѣшка Пахымерова *ἐκδομή*. Ты е была
прѣва-та жена Свѣтославова, а втора-та мѹ жена, какъ-то
ще видимъ по долѹ была е Тодора дѣщеріи на М. Палеолога.

²⁾ Pachym. (I. II, p. 262 sqq) *ἰουδαίους ὑπὲρτας... ἀποκνίψαι*
κεχλιμένον.

БѢ ЕДИНѢ СТѢЖНИИЖЪ ЗА ТАЙНИ-ТИ НЕГОВИ СНОШЕНИИ СЪ ТАТА-
РИ-ТИ. ИЗ КАКВИ СѢ БЫЛИ ТѢМ СНОШЕНИИ И ИСТИНА ЛИ БѢ БЫЛА
ИЗМѢНА И ПРѢДАТЕЛСТВО НА ТАТАРИ-ТИ? МЖЕНО БѢ ДА СѢ РѢШИ.
БѢ ТОБА ВРѢМѢ БѢХЪ МНОГО СОНСКАТЕЛИ НА ТРЬНЕВСКИЙ-ТЪ ПРѢ-
СТОЛЪ, И ВИДИ СѢ ПАТРИАРХЪ-ТЪ ДА БѢ ПОДРЪЖИЛЪ НѢКОИХЪ ПАР-
ТИИЖЪ, ЗА КОЕ-ТО БѢ И ПОСТРАДАЛЪ ОТЪ СВАТОСЛАВА, А ЗА ДА
ПОКРЫИТЪ ТОБА НАКАЗАНИЕ, ПРИПИСАЛИ МЪ СѢ ПРѢДАТЕЛСТВО И
ИЗМѢНѢ. ОСТАВАШЕ ОЩЕ ЖНЕЗЪ СМНАЧЪ, ИЗ И ТОЙ СКОРО БѢ У-
БИТЪ ОТЪ СВАТОСЛАВОВИ-ТИ ДРУГАРИ И СОУМЫШЛЕНИЦИ,

СЪВРЕМЕННО-ТО СЪСТОЯНИЕ

НА

БАНКОВЕ-ТИ

ВЪ ЕВРОПѢ И СѢВЕРНѢ АМЕРИКѢ.

(Вижь отъ Февраля Книж. 1, страницѣ 88)

II.

ВЪ ДРУГЫ-ТИ ЕВРОПЕЙСКИ ДРЪЖАВИ НАХОЖДАМЪ СЛѢДУЮЩИ-
ТИ КРЕДИТНИ УСТРОЙСТВА:

ВЪ БЕЛГІЯХЪ ОТЪ 1822 ГОД. СУЩЕСТВУЮТЪ БАНКЪ ПОДЪ НА-
ЗВАНІЕ: СЪДРУЖЕСТВО ЗА ПОЩРЕНИЕ НА НАЦИОНАЛНЪ-ТЪ ПРОМЫ-
ШЛЕННОСТЬ. ЦѢЛЬ-ТА МЪ Е ДА ОЛЕСНАВА ПРОМЫШЛЕННОСТЬ-ТЪ И
ТЪРГОВИЯ-ТЪ СЪ КАПИТАЛИ-ТИ ЕН. КАПИТАЛЪ-ТЪ МЪ БѢШЕ НА
1852 ГОД. 35 МИЛ. ФР.¹⁾ И ЗАПАСНЪ-ТЪ МЪ (ЭКОНОМИЧЕСКЪ-ТЪ)
КАПИТАЛЪ ПРОСТИРАШЕ СѢ ДО 30 МИЛ. ФР. ТОЙ-ЖЕ БАНКЪ ИМАШЕ
ПРАВО ДА ПЪЩА И БИЛЕТИ, НЪ ОТЪ КАКЪ СѢ УСТРОИ ВЪ БРЮССЕЛѢ
НАЦИОНАЛНЪ-ТЪ БАНКЪ, ВЪСПРЕТИ МЪ СѢ ДА ПЪЩА БИЛЕТИ.

¹⁾ Единъ франкъ е равенъ на 5-6 гр.

Въ 1835 годъ основа сѣ въ Бельгійскъ банкъ на акции, на кого-то капиталъ-тъ въ 1832 годъ достигаше до 22 мил. фр. а на той-зи банкъ бѣ дадено право да пуща билети, изъ отъ 1834 годъ разрѣшено му е да пуща само срочни билети.

Напоказѣдзкъ въ 1850 годъ съ помощь-тъ на прѣвѣ-ти дѣла банка устроено въ Брюссель новъ банкъ подъ названіе Национальный банкъ, кой-то има контори по всѣмъ-ти провинціални градове, гдѣ-то сѣ срѣща потребнѣсть. Основный-тъ неговъ капиталъ е отъ 25 мил. фр. отъ прѣвѣ-ти дѣла банка единый-тъ е въмазъ акци на 10 мил. фр. а дрѣ-гій-тъ на 15 мил. фр.

Национальный-тъ банкъ има право да пуща билети за да умножи средства-та си, отвара текущи смѣткы, и приема безанхвенни вноси — депозити — въ 1832 годъ въ свръшание сѣ нахощахъ билети на той-зи банкъ за 75 мил. фр. а вноси по смѣткы-ти имаше до 50 мил. фр. Освѣнь тые банкѣе отъ 1848 годъ въ Брюссель има още частно сздѣжество кредитно подъ названіе union de credit, изъ то дѣйствова само за полза на сздѣжество-то, и капиталъ-тъ му сѣ измѣнява ежегодно спорѣдъ число-то на участници-тъ.

Во Франціи существуютъ нѣколко кредитни устройства. Прво-то мѣсто по междѣ ими займа французскій-тъ банкъ-частно привилегированно сздѣжество на акции, устроено още на 1802 годъ. Той има въ различни мѣста до 58 контори и 9 департаментскы банкѣе, кои-то существуютъ отдѣлно сѣхъ сѣ съ главный-тъ банкъ, и сега сѣ неговѣ контори.

Основный-тъ капиталъ на той-зи банкъ, катѣ сѣ присоединихъ и дѣбать департаментскы банкѣе, простира сѣ до 100 мил. фр., а запасный-тъ (экономическій-тъ) капиталъ до 20

м. фр. Из отъ тѣхъ една часть са заключава въ недвижимостите, домъ-тъ на банкъ-тъ струва до 10 м. фр. а побечето е въ правителствени облигации (записи) около 65 м. фр. а въ обръщение са пуснати само до 25 м. фр.

Из банкъ-тъ бръти работи-ти си съ билети, кои-то тѣхъ пуща и съ текущи сметки (*comptes courantes*) въ 1856 год. въ февруария Французскій-тъ банкъ имаше въ обръщение билети на 600 м. фр. а текущи-ти сметки достигахъ до 200 м. фр.

Операцион-ти негови состоятъ въ учетъ на търговски записи, въ текущи сметки и въ заемъ подъ залогъ на злато и сребро; или да речемъ по имено операцион-ти на банкъ-тъ ускорѣтъ само търговски-ти дѣла. Банкъ-тъ самъ не приема участие ни въ едно промышленно предприятие; изъ отъ 1852 год. разрѣшено му е да дава на заемъ подъ залогъ на правителствени облигации (записи) на срокъ до 3 мѣца подъ залогъ на акции на желѣзни-ти пѣтища, на канали и пр. Правительство-то и градъ-тъ Парижъ земали съ временно отъ банкъ-тъ на заемъ пари.

Изъ за погълто ояснение на промышленни-ти предприятия и на древни-ти търговски дѣла, основъ главный-тъ банкъ устрои са въ Парижъ на 1848 год. учетна контора (*Comptoir d'escompte*) главни-ти нейни операции состоятъ да дава на заемъ подъ залогъ на стока, на акции на търговски записи съ нѣкое ояснение противъ правла-та на банкъ-тъ. Капиталъ-тъ на тѣхъ конторъ е до 20 мил. фр. а вноси-ты съ лихвъ, кои-то тѣхъ приема за да умножи средства-та си въ 1855 год. надминубахъ 24 мил. фр.

Нейни-ти отдѣленни или под-контори (*Sous-comptoirs*) устроени съ за сабидущи-ти предмети на търговия-та

1) отдѣлен. за книжнѣ-тѣ тръговниѣ 2) за металанческа 3) за сзвѣждане 4) за колоннални стоки и 5) за жѣлѣзни пѣтища.

Всѣко едно отдѣленіе има свой капиталъ, а всичкѣй-тѣ капиталъ на тѣх отдѣленіи достига до 10 мил. фр.

Нѣ правителство-то не сѣ доволствова съ единъ контрож и съ нейни-ти отдѣленіи, разрѣшило е на 1852 год. на едно частно сздрѣжество на акцини да устрои единъ банкъ или кредитнѣ кѣшѣ съ капиталъ отъ 60 мил. фр. и съ право да пѣща билети до 600 мил. за да олесни промышлени-ти прѣдприимти. Това сздрѣжество е устроено съ мысль-тѣ на извѣстни-ти банкери ератии Перейръ и В° подъ названіе **Credit Mobilier** - подвиженъ кредитъ. То послѣжи примѣръ на всичкѣй-ти дрѣгы подобни общества, кон-то сѣ устроихъ въ Австриѣ, въ Испаниѣ и по дрѣгы мѣста.

Назначеніе-то на това сздрѣжество е да възбѣжда прѣдприимчивость, и мѣ е дозволено да върши банкырскы дѣла и всѣкакви тръговскы прѣдприимти.

До 1 Іануария 1856 год. сздрѣжество-то умножи средства-та си до значителни размѣри: освѣнь капиталъ-тѣ си, то имаше въ распоряженіе-то си до 100 мил. фр. а баланс-тѣ на сѣмѣж-тѣ що бѣ обзрѣло достигналъ бѣ до 200 м. фр.

Въ Англіѣ, ако и да е смѣсителенъ законъ-тѣ отъ 1844 год. за банкове-ти, тѣ сѣ много распространены и сказватъ голѣми услѣгы на тръговниѣ-тѣ.

Въ Англіѣ съществуватъ прѣво: Английскѣй-тѣ банкъ въ Лондонъ, привилегировано частно сздрѣжество на акцини, кое-то има право да пѣща билети. Капиталъ-тѣ мѣ сѣ простира до 15 мил. лири стерлинни, нѣ тѣх сѣмѣя отколѣ е дадена на правителство-то въ невозвратенъ долгъ, а за да

има средства да помагá на тръговниж-тъ разрѣшено мѣ е да пѣща билети, нз и това право отъ 1844 год. е много ограничено. Освѣнь това банкз-тъ приема вноси на сохранение на за текущи смѣтки безъ лихвъ, тамъ сѣмми въ послѣднѣ-то врѣмá е надминѣвала капиталз-тъ мѣ.

Банкз-тъ има 13 контори, а билеты пѣснжты въ обръ-щение на 1853 год. достигахъ до 20 мил. лири.

Освѣнь той-зи банкз въ Англижъ въ разни Графства и-мало е побече отъ 170 банкове, ѹстроены подъ фирмъ на частни лица и до 60 банка на акции, нз съ неограничено отвѣт-ственне на акціонери-ти (Joint-Stock Banks). Освѣнь 'свои капитал и вноси тѣ сѣ имали пѣснжти до 7 мил. лири билети.

Въ Шотландижъ има до 18 банкове, а съ контори-ти имъ до 380 отдѣленни съ капиталъ въ 12 мил. лири стерлинни. Всички-ты Шотландскы банкове приемжтъ вноси съ лихвъ, и сѣм-ма-та имъ достига до 30 мил. лири, а пѣсжтъ билети до 4 мил. лири.

Шотландскы-ты банкове прѣдставляжтъ исканіе отъ редз-тъ на другы-ти банкове, толко съ разнообразна е тѣхна-та дѣятельность, и толко широко е распространенъ кре-дитз-тъ отъ тѣхъ, гдѣ-то въ Шотландижъ едѣа ли ще сá найде единъ тръговецъ, единъ ремесленникъ или единъ земледѣ-лецъ, кон-то да нѣма смѣтки съ единъ банкъ или съ неговъ конторъ.

Освѣнь тѣе банкове въ послѣднѣ-то врѣмá подиръ изда-ниѣ-то на законз-тъ въ 1844 год. въ Шотландижъ въз-никнхъ банкове за да дабжтъ назаемъ подъ залогъ на ак-ции отъ желѣзни пѣтища, нз безъ право да пѣсжтъ билети;

	ЧИСЛО-ТО НА	ОСНОВНЫЙ-ТЪ	СУММА-ТА НА
	БАНКОВЕ-ТИ	КАПИТАЛЪ	ПУСНАТИ-ТИ БИЛЕТЫ
на 1 Января 1845 г.	707	206,045,969 доллари	89,608,711 дол.
— 1850 -	824	217,317,211 —	131,366,526 —
— 1852 -	921	248,803,061 —	150,052,000 —

Споредъ послѣднѣ-ти извѣстны число-то на банкове-ти въ Америкѣ достигало въ до 1400 а пуснати-ти билеты на 1837 годъ достигали до 445 мнѣ дол.

И така обща-та сума, коѣ-то сѣ употребавали бан-ковѣ-ты въ Америкѣ за полѣзъ на трговинѣ-тѣ и на промышленность-тѣ простираа сѣ въ послѣднѣ-ти времена до 100 мнѣ доллари.

Въ Россіи-тѣ отъ сто години имамъ нѣма банкѣ , нѣ послѣднѣ-тѣ отъ тѣхъ въ Коммерческій-тѣ банкѣ, основанъ въ 1817 годъ.

По главны-ты банкѣ въ Россіи-тѣ сѣ: 1) Заемный-тѣ банкѣ (осн. на 1754 годъ.) 2) Московска-та Сохранна касса, или банкѣ на московскій-тѣ воспитательный домъ. 3) С-Петербур-бургскій-тѣ воспитательный домъ и дѣа-та основ. на 1772 г. 4) Банкѣ при Прикази-ти на обществѣнно призрѣніе до 53 банка 5) Коммерческій-тѣ банкѣ въ С-Петербурѣ съ 11 кон-тори въ разни градове на Имперіи-тѣ. Освѣнь тѣе банкѣ имѣа още банкѣ въ Финляндіи , въ царство-то Польшо , въ Остзейскы-ти губернии.

Всичкы-ты тѣе банкѣ сѣ устроены и сѣ управлѣмѣтѣ отъ правителство-то, тѣ имѣмѣтъ право да пущѣтъ билеты, коѣ-то пуща Правителство-то, нѣ приемѣтъ анхенни вноси. Нѣ всичкы-ты тѣе банкѣ, освѣнь коммерческій-тѣ не да-бѣтъ помощь на трговинѣ-тѣ, за това могли быхѣти и да

не споменемъ тѣмъ за тѣхъ, изъ главнѣе-го имъ сходство съ
торговскы-ми банками е, гдѣ-то принимаютъ вносы анхенни;
и въ това отношениѣ могутъ да се сравнятъ съ торговскы-
ми, а най паче съ депозитни-ми нѣмскы банками.

На 1856 год. средства-та на тѣмъ банкамъ были съ слѣ-
дующи-ми :

	свой капиталъ		вносы-депозити
Земельный банкъ - -	12,842,364 рѣб. ср. ¹⁾		349,402,644 рѣб. ср.
Банкамъ на вспомога- тели-ми домове	76,933,565 —		460,721,330 —
Банкъ на прикази-ми	13,305,022 —		88,549,391 —
Коммерческій банкъ	10,358,648 —		216,445,131 —

И сумма-та на капитал-ми на всѣхъ-ми банкамъ дости-
га 11,439,599 рѣблн серебряни. И заедно съ вносы-ми тѣхъ-ми
средства съ надминѣвали 1,000,000,000 р. ср. изъ полза-та,
кои-то тѣ донасятъ на торговни-мъ не е голѣма, зашо-
то съ устройствы и се управляютъ отъ Правителство-то.

Въ заключениѣ на той-зи обзоръ не выхны се уклонили да
споменемъ и за Гръцкы-ми Банкамъ, кой-то сѣществва въ и-
тинѣмъ подъ названіемъ η 'Εθνική Τράπεζα, изъ нѣмалы подъ
рѣжж-мъ си никакви свѣдѣния за негово-то устройство и за
негови-ми средства, наущавалы само, че торговни-та гръцка на-
хожда добръ поддръжжъ отъ това устройство.

1) Одна рѣблн серебряна = одинъ карбенецъ = 4 франка
отъ 20 - 24 гр.

Троанѣ и Ангелица.

ПРИКАЗЬКА

ПРИКАЗЬКАНА ОТЪ СЕБѢТЛЕНА-ТЪ ЗОРО-
НИЦЪ НА ДЕННИ-АТЪ ДѢСЕЦЪ

Сочиннахъ Я ВЕЛЬТМАНЪ

ПРЕБЕЛЪ

С. ИЗБОРСКИ

(Вижь отъ Феврварни Вниж. 1, страницѣ 106)

Глѣдаха, смѣтаха и много стоаха
Прави надъ дѣте-то. Изглѣдватъ размыслатъ
Дѣте-то спокойно кърма си приема,
Тѣхо си заспива, насънь съ нестрѣска,
Слабѣда съ съ время, весело си глѣда
И глѣдка сѣѣтленѣ, - все добри примѣти
Паки никакъ не смѣатъ да рекатъ чи ѣ здраво.
Има единъ старецъ, има-то мѣ Окро,
Пущенакъ-магьосникъ, казватъ чи той знае
Какво ѣ подъ крака-та що е подъ земьж-тѣ
И всички-ты тайны и какво-то треба
За животъ за здравье за всакакъ волестъ.

Да ли сѣ проводи него да поыкатъ ?

Преводиша хора да поыкатъ Овра.

Той живеалъ самичакъ въ една горѣ глѣстѣ

Въ пещерѣ дѣлбоскѣ, гдѣ-то тамъ ни сѣнице

Ни сѣникова дѣра невинкѣ не свѣтѣ.

Въ годинѣ-тѣ Свѣро единъ пѣть измѣвѣалъ

На сѣнице на грѣнкѣ да сѣ понагрѣ

За да не старѣе. Тогдаъ той износѣалъ

За здравы-ты хора хѣбабы свѣты,

За болны и слабы травницѣ и бѣлы.

И никой незнаалъ какъ сѣ той прихранѣалъ.

Алъ ли нѣщо пѣлъ ли и како е было :

Кога мѣ давали нѣкогажъ си нѣщо

Да хупне да пѣне, той намъ отсѣбарѣалъ :

Чѣте вѣи и пѣйте, а то азъ си беке

Похапнахъ попѣйнахъ. На Бѣвѣсѣхъ-тѣ призѣвѣ.

Отарецъ--атъ привѣрѣа, доиде поклониѣа ;

Надъ люлкѣ-тѣ правъ сѣ застоѣ, погѣда ;

Сложи си предъ себѣ прѣчкѣ-патерѣнкѣ,

Огѣна си рѣцѣ-ты на крѣстѣ и надъ неѣа

Пемысли, помахѣ съ главѣа си и рече :

„ Отколь азъ живѣѣа на тоѣ свѣтѣ грѣшѣвѣнѣа

Въ мой вѣкѣа многолѣтенѣа ѿще два прекарахъ „

Три пѣти самѣ дѣте ставѣалъ и порѣсѣалъ,

Въ третѣй пѣть азъ нынѣ старѣѣа вѣвѣѣа

И пѣрвы пѣть виждаѣа, то що е предъ мене

За вижданѣе пытай, азъ не самѣ го виждаѣалъ ,

И знаѣа ли нѣщо, азъ самъ-си сѣ знаѣа :

Тѣва ти е, Бѣвѣа, Божѣе наказанѣе !

Рѣдиѣа ти сѣ чѣденѣа на дѣшѣа на тѣвѣа

Твой-атъ синъ, да каже право-то, излазъ
Чисто отъ вѣзъ востъ и како-то востъ
Ще са растъпи той отъ арко-то сазнцъ ! ,

Тѣвъ свѣтин-ти дѣми удариха тѣжо
Майкъ-тѣ бащѣ-тѣ като громъ въ сѣрдце-то.
Заплакаху горько Вякъ и Николай :
Горька ны горчица ! чи кажи ни старче ,
Вакво нѣ да стѣршиъ, вакво да направиашъ
Сынка да избавиашъ отъ арко-то сазнцъ ?

— Вакъ да са избави ? до гдѣ непорасне.
До гдѣ недостигне зѣвѣзъ и изленъ возрастъ
И не са налѣатъ негови-ти жнани
Съ крѣвъ да вѣжтъ да кипнатъ, до тогавъ не треба
Свѣтаннѣ отъ сазнцъ - свѣтаннѣ день да знае.

За сыново здравье синъ да са избави
Башино-то сѣрдце кого непослушьва ?
Нѣ , забраха здравъ добръ да испланиатъ
Обровы-ти дѣми 'Обро што-то рече.
День на нощъ обрѣштатъ : Трояна приграватъ
Отъ свѣтениъ зарѣ пѣкъ да спн го гѣждатъ ,
И настане вечеръ, хѣване да са смѣжѣа ,
Изваждатъ дѣте-то повѣкъ да походатъ
Да го позалѣжатъ ; всицѣ-тѣ нощъ съ него ;
Бѣватъ го съ бабачкы съ мѣлды залѣгачкы ,
Съ вѣторъ-атъ го лѣжатъ , пѣсны мѣ напаватъ
И вѣторъ са лѣже , мѣрайка имъ пѣсны ,
Неспи догдѣ сѣдине. И расте дѣте-то
На хѣвостъ за чюдъ да са ненадеишь ;

ВЪ СЕДМЪ-ТЪ ГОДИНЪКЪ НЕГОШ-ТИ ДЖЮНКИ
СѢ ПОЗАЧЕРВИХА , ДВѢ-ТИ МЪ СТРАННИКИ
СЪ ЗѢРИЦѢ СВѢТНАХА КАТО РАНИЙ ОБЛАКЪ
ВЪТРЕНЬ НА НЕБЬЕ-ТО. ХВАНАХА МЪ ДАДА
ВѢРНИЙ-АТЪ ДУБРАВЕЦА ДА БЛВН ДА ТѢШН
МЛАДЫЙ-АТЪ ТРОМЧА, И ДА ИМЪ ГО ПАЗЕ,
КАКЪ-ТО ОКО-ТО, ДЕНА ДА НЕВѢЖДА
СВѢТАНИѢ И СЛѢНЦЕ. ПАКЪ ДО НЕГО ВРЕМѢ
БОГЪ ДАДЕ ПРОВѢДИ НА ВНАЗЪ МОИМИРА
ДРЪГЪ НОВЪ РАДОСТЬ : РОДИМЪСѢ ШТЕРКА,
ДАЩЕРА ЗА ЧУДО ДА СѢ НЕНАЧЮДИШЬ ,
ПАКЪ ХУВОСТЬ НАЛИЦЕ КАТО ХЕРУВИМЕ
АНГЕЛЧЕ НЕБЕСНО ; НО И ТѢѢ ТАКЪАВЕ
БѢЛА БѢЛЕНИЧКА БѢЛА КАТО ПАНА
ВЪ ЛИЦЕ-ТО Й НИ КАПКА КРѢВЕНЧИЦѢ НѢМА
ОБЛАЧНО СИ-НѢШТО СЪШТО КАТО ПРИЗРАКЪ
НОЩА ВЪ ТЕМНИНЪ-ТЪ. ПАКЪ ПЫТАТЪ ЗА ОБРА,
ПАКЪ ПРОВОЖДАТЪ ВЫКАТЪ НА ВНАЗЪКО ДВОРЪЕ
СТАРЕЦЪ ЧЪ ДА ДѢДЕ, ОБРО ПАКЪ ДОХѢДИ,
НАДЪ ЛЮЛКЪ-ТЪ ПРАВЪ СѢ ЗАСТОА, ПОГЛѢДА
ПОДПРѢ СИ ГЪРДЫ-ТЫ СЪ КРЫВЪ ПАТЕРИЧКЪ,
СЪГНА СИ РЪЦѢ-ТЫ НАКРЪСТЪ И НАДЪ НѢМЪ
ПОМЫСЛИ, ПОМѢХА СЪ ГЛАВЪ СИ И РЕЧЕ :
„ БОЖЬЕ НАКАЗАНЬЕ , НОВЪ ГРЫЖИѢ ИМА !
НА ТОВА ДѢТЕНЦЕ - ВАШЪ-ТЪ АНГЕЛИЦѢ
ОЛВНЦЕ НЕ Ё СТРАШНО ; СТРАШЕНЪ Ё ОГЪНЬ-АТЪ,
ДѢТО ВЪ НАСЪ ЖИВѢЕ; СТРАШНА Ё ТѢѢ ИСКРА,
НА СЪРДЦЕ ШТО ПАДА И УПАЛА НѢДА -
ТОЙ ШТЕ ИЪ ЗАПѢЛИ, ОТЪ НЕГО ШТЕ ПААМНЕ,
ГОРН И ИЗСЪХНЕ ВАША АНГЕЛИЦА ! „

Съвременна летопись.

Въ послѣднихъ-тъ нашихъ книжкахъ не ни дозволи мѣсто-
то да споменемъ за смѣръ-тъ на пѣдскъ-тъ царикъ въ
Парижъ; въ друго брѣмя, никого не бы заинтересовало да
знае, гдѣ е тоба царство, нъ сега като сѣ пролиба толкосъ
чловѣческа крѣвъ тамъ, като сѣ ерѣща тоба нма всѣкъй день
въ вѣстници-ти, мнозина отъ читатели-ти не бѣдѣжъ сѣ прѣ-
хвѣрлани листа-та на географин-ти за да намѣрѣжъ нѣщо
повече за тоба царство. Наши-та летопись споредъ свѣща-
нив-то си иде имъ на помощь и вѣрѣа да имъ напомене че прѣ-
ди двѣ години вѣстници-ти сѣ пазнихъ сѣ извѣстны за то-
ба царство, кое-то тогы сѣ погханъ отъ индийскъ-тъ ком-
паникъ¹⁾ И свѣтъ-тъ сѣ бѣ почюдиаъ, какъ тамъ компани възъ
да хвѣрлани пѣшкъ можни да привезе тако едно обширно цар-
ство, кое-то е поголъмо отъ много европейскы дръжави. Нъ
дѣло-то е много просто. Англы отъ давнѣ вѣ пѣхнѣла рѣ-
ка-тъ си въ тоба царство, кое-то сѣ управлѣваше отъ ан-
глийскый резидентъ (намѣстникъ), а имаше само за сѣи единъ
царь; И жители-ты отколѣ вѣхъ навѣкиѣли да вѣждѣтъ че
въ земѣ-тъ имъ царѣа не царь-тъ имъ, а английскый-тъ
резидентъ, и като дойде вѣрѣмя да сѣ уничѣжи и сѣнка-та

¹⁾ За Индийскъ-тъ компаникъ вижъ по долѣ.

на мѣстахъ-тѣ власть, компани-та ѣхъ уничтожи. Тамъ по-
лигика е прѣста отъ Остъ Индѣйскѣ-тѣ компаниѣ.

Царица-та-на царь-тѣ майка мѣ, бѣ дошла въ Лондрѣ да
са плачи брѣзз компаниѣ-тѣ и да са моли на нарицѣ Вик-
торниѣ да брѣнѣтъ на сына ѣ царство-то мѣ, нѣ молен-ти ѣ
не са слѣшихъ, и ти отиде въ Парижъ, и тамъ остави
костѣ-ти си. Отъ ланѣ като поченѣ въстание-то въ Индиѣ-
тѣ Пудско-то царство са поведигнѣ и до днесъ още Ингали-
та не може да го ѣсмири. Нѣко-си мыслихъ, че догадѣ Ин-
гали не даде независимостъ на това царство, въстание-то
мѣчно ще са ѣсмири; не вѣрѣамъ обаче да даде Ингали та-
къхъ соблазнителенъ примѣръ на другъ-ѣ-ти народѣ въ Индиѣ,
коѣ-то са прѣвзети съ истѣй-тѣ начинѣ.

Вто любезни читатели какъхъ интересъ има Пудско-то
царство, за коѣ-то тѣка излагамъ :

Пудско-то царство опира са съ южни-ти граници до рѣ-
кѣ Гангъ и са поѣ отъ двѣ рѣкѣ Гогрѣ и Гемти коѣ-то са
влѣнѣхъ въ Гангъ. Има земѣ до 24,000 Ингалискѣ четвър-
тити мѣли и е населено съ не по малко отъ 4 мѣл. жители.¹⁾
Земѣ-та мѣ е малко пасѣча, нѣ влажна и плодородна ако
и да са много мръзѣливи сѣлѣне-ти ѣ, горѣ-ти са пѣли съ
маймѣни и пѣбѣни. Тамъ обширна и богата страна прѣдѣ да
дойдѣхъ Ингалиѣне-ти вѣше сѣла (сѣластѣ) на Великѣй-тѣ
Ноголѣ, коѣ-то отреждаше единъ намѣстникъ (наѣхъ, наѣбѣхъ) за да
ѣхъ ѣправлява. Тѣѣ намѣстници въ послѣдни-ти времена вѣхъ
добѣли пѣхъ независимостъ, нѣ все още са наричѣхъ безѣри

¹⁾ Риттеръ (Erdkunde Bd. VI. S. 1144) прѣема само 21 х.
кѣ. мѣли земѣ и 3 мѣл. жители, а нашѣ-то извѣстѣе е зѣ-
то ѣ Вилсона (Numismat. Chron. 1843 v. V. p. 130.)

и набоуы на великый-тх моголх. Това сѧ продолжаваше още и кога Великый Моголх станх робх на Остх-Индийскѧ-тѧ Компаниѧ. На 1719 год. Набоуы Мудскый - Гази Единх Гайдерх, прочютх стихотворецх и счинитель на единх отх най добри-ти Персийскы словари, кѧто позна че властъ-та мѧ не е по малка отх властъ-тѧ на владыкѧ-тѧ мѧ, рѣши сѧ да обзиди себе си независимх отх великый-тх Моголх, кой-то сѣдѣше подх Ингаийскѧ стражѧ въ Деган, и прогласи себе си „Падишахх и Царь на Царие-ти.“ Великый-тх Моголх сѧ разяути, а Остх-индийскый-тх Генералх - Губернаторх, кой-то знаеше че имѧ-то нищо не значи, дозволи на Набоуы-тѧ да сѧ нарича какѧ-то мѧ е драго, само да плаща даване-то си на компаниѧ-тѧ. Гази Гайдерх заповѣда да отсѣкѧтъ за той-зи случай медали и монети сѧ высокы титѧли „царь на свой-тѧ вѣкх и вонтель на невѣрни-ти;“ и си измысли и печать на Европейскый образец. На Медаль-тѧ вѣхѧ написаны персийскы-ты стихове:

” Газѧрх сѧль мѧхѧ, вѣкан емирѧ тѧ бадѧ

Газарх сѧль бѧши тѧ дерх-имани хѧдѧ.

” Хыладо години, шахх, да сѧ продолжи животх-тѧ

Хыладо години да прѣведешъ ты подх закрыланѧе божие.

Остх - Индийска-та компаниѧ и сама мѧ даваше титѧлх „величество и го наричаше царь: “His Majesty the king of Oudh.

Основание-то на градх-тѧ Мѧдх гѣви сѧ въ дѧзѧскы-ти стари времена. Той е единх отх най вѣтхы-ти градове на свѣтѧ-тѧ. Той е описанх въ Рамаинѧ подх вѣтхо-то название Ано-днѧ; и сѧ описѧла да е най голѣмый-тѧ, най хѧвалый-тѧ, най богатый-тѧ и най честитый-тѧ градх на свѣтѧ-тѧ. ”Тамѧ имѧма изнебѣрены часѣтѧци, мѧжне-ты обичѧтъ жени-ти си, жени-ти сѧ цѣломѧдренѧ и покори на мѧжне-ти си.

Съдѣи-ты сѣ неподкупны, безпристрастны и правосѣдны: . . . ”
 Сѣга той-зи градъ е незначителенъ. Столиниа-та отъ край-тъ
 на XVIII столѣтіе е прѣнесена въ Лекновъ (Luknow)
 кой-то е сѣщо единъ отъ най старѣ-ти градове въ Индіѣ.

Лекновъ има до 300,000 жителѣ, има вѣтрѣ много хубави
 и голѣми зданія, палати, джемини, врати, издигнати за
 да утолятъ тѣшеславие-то на набоби-ти. ” Царскій-тъ па-
 латъ е голѣмъ, има шесть двора: прѣвый-тъ е за кола-та съ
 выскы врати надъ кои-то е издигната къла, въ кои-то
 сѣтрена и вечеръ играе мѣзыка; вторій-тъ дворъ е за царе-
 дворци-ти съ шадрабани и чешми за да сѣ прохладѣ въздухъ-
 тъ въ горѣщи дни. Отъ единъ-тъ странъ на той-зи дворъ
 прѣхвърлани сѣ кемери, кои-то сѣ посланы съ чръвено кадифе,
 подъ кои-то почиватъ и спятъ въ горѣщо вѣѣма. Тѣка вѣѣ-
 ногы сѣ подрѣжа прохладѣ, защо-то отъ скръти мермерени ха-
 вузи поливатъ сѣ рогозки посланы подъ кемини-ти; спроти
 той-зи дворъ устроены е на кемери къскы съ чѣтыре позлате-
 ни къбета въ кътове-ти и едно къбе на сѣрѣдѣ-тъ. Отъ
 прѣдъ на това здание голѣма градина съ хубаво цѣѣте съ
 чешми и шадрабани, съ покрѣти пѣтеки и къскоче и банъ дже-
 минѣ съ позлатенъ минаретъ. До той-зи палатъ прилепены сѣ
 дрѣгы два палата единъ за царедворци-ти а дрѣгый за цар-
 скій-тъ харемъ, тѣ сѣ отградены единъ отъ дрѣгый съ чан-
 ци, дебѣи стѣни съ къли и съ градини покрай рѣѣж-тъ. На
 крован-ти сѣ устроени гѣлабници, гдѣ-то сѣ плодятъ хы-
 лѣди гѣлабы съ хубави пера. На отградени осови дворове дрѣ-
 жатъ хылѣди, слонове, камилѣ, носорогове и конне, кои-то
 прѣменени съ скѣпи покрѣбала придавахъ блѣскы на царскѣ-
 ти прохѣдки и дрѣгы церемонии. Инглийскѣ-ты резиденты не
 оставахъ по долъ въ вѣсточнѣ-тъ роскошь; само за пострѣй-

къ-тъ на палатъ-тъ мѣ разнесохъ съ 150 хна. апри анганий-скы.

Иудскы-ты навобы вѣхъ часто доста образованы, учены и поеты, и обычахъ и чмственихъ-тъ роскошь ¹⁾ изъ отъ дръ-гъ странъ вѣхъ страшны тираны на поданници-ти си. Сел-детъ Али-баша на Газн Гайдера, за кого-то споменхъмы по горѣ, устроилъ е въ Декнобъ желѣзны мостъ на рѣкѣ Гем-ти, а самъ Гайдеръ осѣбъ поезнихъ-тъ и словаръ-тъ, по-строилъ е самъ си паруходъ, прѣвый-тъ, кой-то съ мѣи на Гангъ, подиръ смърть-тъ мѣ царство-то е правилъ сынъ мѣ Насиръ Баддинъ.

Кой-то иска да познае по на даго какъ съ живѣан Иудскы-ты владѣтели може да прочите любопытни-ти запискы, кои-то издаде единъ отъ царедворци-тъ Насиръ Баддинъ Англичанинъ ²⁾ Народъ-тъ всѣкогы носи при себе си сабѣ, пѣшкѣ, ножъ и щитъ отъ биволскъ кожѣ, и всичкы-ты, тръговци ходѣтъ съ оружѣ, коѣ-то е всѣкогы готово, за да заши-ти тыѣ несчастливци.

Газн-Гайдеръ не рачи да остави царство-то на сына си Насиръ-Баддина, кой-то е одаженъ на геронзмъ-тъ на майка-си, кои-то подиръ смърть-тъ на мажи си взорджи всич-

¹⁾ Иудска-та книгохранителница има до 10,000 рѣдкы рѣкописи. Спренгеръ е издаалъ каталогъ на 1854 год. въ Вал-кѣтъ A Catalogue of the arabic, Persian and the Hindostany Manuscripts of the Libraries of the King of Oudh by A. Sprenger 1. vol. 645 pp. in 8°.

²⁾ The private Life of an Eastern King. By a member of the household of his late Majesty Nusseer-u-deen, King of Oudh. London 1855.

кы ти жени отъ харемъ-тъ си, и подирь еднѣ кѣмъ нѣхъ крѣ-
бавѣ битѣхъ прогласи сына си царь. Нассиръ-Еддинъ искаше и
той да обвини сына си незаконорожденъ и да го отстрани отъ
наслѣдство. Майка мѣ съ застъпи и за вѣнка си. Выну-тъ
проводи свои-ти слани-жени да испадѣтъ майкѣ мѣ отъ па-
латъ-тъ, или да ѣхъ запрягѣтъ; ты нѣбади на сръща имѣ сѣи-
ти бойници отъ харемъ-тъ и битѣа-та почена до 15 женибѣ-
хѣ убити. Английскій-тъ резидентъ възпрѣ кровопролитие-то;
даде порѣчителство на майкѣ-тѣ за животъ-тъ на вѣнка и
и ти съ согласи да излѣзе отъ палатъ-тѣ. Нѣ кога съ уда-
ли ты Нассиръ-Еддинъ той-часъ обвини сына си незаконорож-
денъ и го отмиѣтѣхъ отъ наслѣдство-то си. Нѣ тѣва нѣ изс-
прѣ вдовицѣ-тѣ Гайдеребѣ, подирь смръть-тѣ Нассиръ-Ед-
диновѣ да провозгласи вѣнка си царь, и за тѣва съ рѣши
да обиколи палатъ-тъ на лѣкавий-тъ резидентъ съ жени-ти
бойници, нѣ иенѣхъ съ солдаты отъ Остъ-Индійскѣ-тѣ ком-
паниѣ и освободнѣхъ кѣшѣ тѣхъ отъ блокадѣ. Я на прѣстолъ-
тъ Іудскій възскачи съ единъ отъ Гайдереви-ти братии.

Въ правление-то на братанеца имѣ Нассиръ-Еддина тѣ
много тѣглахѣхъ отъ него, кога мѣ омръзновахѣхъ ключи-гѣ,
бой-тъ на вѣтрѣе, смръть-та на подданици-ти мѣ, индий-
скы-ти истинѣа и английскы-ти бина, той призваваше на о-
вѣдѣхъ прѣстарѣли-ти си чичевѣи и гѣ повѣше, догдѣ съ опиѣтъхъ
сѣблачаше гѣ голи и гѣ караше да мѣ играѣтъ съ байдереви-
ти или съ берберинъ-тъ неговѣ, или бръзоваше единъ отъ тѣхѣхъ,
кой-то имаше дѣзгы мѣстаци съ мѣстаци-ти за столъ-тъ, и
кога заспи, той пѣскаше подъ столъ-тъ фишекъ, старецъ-тъ
скачаше уплашенъ, а мѣстаци-ты мѣ оставахѣхъ прибрѣзаны на
столъ-тъ, а братанецъ-тъ мѣ хаопаше рѣцѣ и умираше стѣхъ

сѣхъ. Нѣ тѣ напосѣдѣхъ рѣшихъ сѣ да сѣ избавятъ отъ него и го отровихъ.

Обаче Нассиръ-Баддинъ не е билъ тирани, като Калигула, Коммодъ или Неронъ, тѣ е билъ изгалянъ, възстачъ деспотъ и малкъ Гелиогабалъ, члбѣхъ, безъ правила, магъхъ. Нѣкакъ можеше да глѣда равнодушно на негови-ти прихоти английскій-тъ резидентъ? За да даде конецъ на всичко теба Остъ-индийска-та компани разсѣди за по добръ да прѣведни то-ва царство съ свои-ти владѣния, и безъ да хвърли пѣхъхъ прѣвзе го, нѣ сегашно-то възстание въ Индиѣ-тъ нѣгдѣ не е толкъхъ упорно, колко-то въ Іудско-то кралевство.

Като прѣчетатъ тева кратко изложение за Іудско-то царство, читатели-ти ни ще пожелаѣтъ да научѣтъ нѣщо и за тѣхъ, ако не всемогѣхъ, а то много могѣхъ компаниѣхъ, кои-то прѣвзема цѣли царства и дръжи подъ властъ-тъ си до 40 милиона подданици, мы не бѣхъхъ сѣ уклонили да что-лихъ любознателность-тъ на читатели-ти, нѣ като нѣмамы сега [подъ рѣхъхъ-тъ си источници, ще сѣ ограничитъ само въ кратцѣ да имъ прикажемъ какъ сѣ е устроила и уснала таи тръговска компани и е прѣдобыла дръжавнѣ властъ.

На 1599 години на нѣколко лондонскы тръговци доде намысль да испратѣтъ на възтокъ корабъ, тѣ устроихъ съ-дрѣжество съ малѣхъ капиталѣхъ до 30,000 лири стерлинн¹⁾ и пѣскаха да имъ даде прѣвѣлство-то прѣвѣлгын, за да

¹⁾ Лира стерлинна е нарицателна единица²⁾ монета лира нѣма, и та сѣ брои 20 шиллинъ, а жальница-та английска, кои-то сѣ нарича гънеи има 21 шиллинъ. Въ Цариградъ и гънеѣхъ-тъ наричѣтъ лирѣхъ, нѣ то не е право, зашто-то лира-та е единъ шиллинъ по долѣ.

НЕ МОЖЕ ДРУГЫЙ ДА ИМА ТРЪГОВИѢ ВЪ ОСТЪ-ИНДИѢ И ДА ИМЪ
СА ДОЗВОЛИ СВОБОДНО ВЪ АНГЛИѢ ДА ВНАСИѢТЪ И ИЗНАСИѢТЪ
СЪСЫ. ПРАВИТЕЛЬСТВО-ТО СА ПОГРЫЖИ ДА ВЪЕМЕ ТОБА СЪДРЪЖЕ-
СТВО ПОДЪ СВОЕ-ТО БЛИЗИНЕ, И НАЗНАЧИ ЗА НАЧАЛНИКЪ СЕДЮ ДО-
БѢРЕНО ЛИЦЕ СЕРА В. ИНЧЕЛБОРНА, ИЗ ПОСРѢЩИНА СПРОТИВЛЕНИЕ
ОТЪ ВСИЧКИ-ТИ ЧЛЕНОВЕ, КОИ-ТО ОБИВУХЪ, ЧЕ ИСКЪЖЕ ДА ВЪРЪ-
ТИѢТЪ РАБОТИ-ТИ СИ СЪ ТРЪГОВЦИ, А НЕ СЪ БЛАГОРОДНИ. ПРѢВЪ
ДРУГЪ-ТЪ ГОДИНА СЪДРЪЖЕСТВО-ТО ПОЧЕНЪ СВОИ-ТИ ДѢЙТЕЛИ
И ИСПРАТИ НѢКОЛКО КОРАБИ ВЪ ОСТЪ-ИНДИѢ. АНГЛИЧАНЕ-ТЫ СА
ИВИХЪ ВЪ ИНДИЙСКО-ТО МОРЕ ВЪ НЕБЛАГОПРИЯТНЪ МИНУТА, И
ВѢХЪ ДАЖНЫ ДА ВЛѢЗЪТЪ ВЪ ПРОДОЛЖИТЕЛНЪ И УПОРНЪ БОРБА.

ПОРТУГАЛЦИ-ТЫ ВѢХЪ БЧЕ УКРѢПИЛИ ВЛАСТЬ-ТЪ СИ НА О-
СТРОВИ-ТИ И ИМАХЪ ТАМЪ МНОГО ТРЪГОВСКИ КЪЩИ. ТѢ ГѢХЪ
ПРИДОБЫЛИ ЦѢЛИ ГРАДОВЕ И БЛИЗИНЕ-ТО ИМЪ, МОЖЕМЪ ДА РЧЕМЪ,
ВѢШЕ БЕЗГРАНИЧНО. КОРАБИ-ТЫ НА СЪДРЪЖЕСТВО-ТО ДОЙДОХЪ
НА СЪМАТРЪ. ВЪ НОВИ-ТИ СТРАНИ ТѢ ОСТАНАХЪ ПОЧУДЕНЫ ОТЪ
БОГАТСТВО-ТО, КОГА ТАМОШНЫ-ТЫ КНЪЗЕВЕ ГЫ ГОЩАВУХЪ, БИЧ-
КО ПОДАВАХЪ НА ЗЛАТНИ БЛЮДА, КЪЩИ-ТИ УСАНИ СЪ СЪЖИ КЕ-
ЛИМИ, БАНДЕРЫ ПРИМѢНЕНИ СЪ ВЕЗЦѢННИ КАМЪНИ УВЕСЕЛАВАХЪ СЪ
ПѢСНИ ГОСТИ-ТИ. ТОБА ПОБѢДИ АНГЛИЧАНИ-ТИ ДА СА РѢШЕѢТЪ,
БЫЛО ЦЮ БЫЛО, ДА СА УКРѢПИѢТЪ ТАМЪ, И ДА ТЪРИѢТЪ ИКЪ ОС-
НОВАНІЕ. ОПЫТНО-ТО ИМЪ ОКО НЕ МОЖИ ДА НЕ ЗАВѢБѢЖИ, ЧЕ
ТЪЗЕМЦИ-ТЫ МНОГО МРАЗЕѢТЪ ПОРТУГАЛЦИ-ТИ, И ТѢ ПРИВЪРЪ-
ЗАХЪ ДА ИЗВЛѢКАѢТЪ ОТЪ ТОБА ПОЛЪЖ ЗА СЕБЕ СИ. ПОРТУГАЛ-
ЦИ-ТЫ СА ПОКАЗАХЪ ВЪ ПЪНИѢ ДОСТОЙНЫ ПОСАДЪСОВАТЕЛИ НА СВОИ-
ТИ СЪОТЕЧЕСТВЕННИЦИ, КОИ-ТО СА ПРОЧЮХЪ СЪ БАРВАРСКО-ТО СИ
СЪХУЖДАНИЕ ВЪ ЮЖНЪ-ТЪ АМЕРИКЪ. ВЪРОПЕЙСКО-ТО ПРОСЕВѢНІЕ
ИМЪ СЪВЪЖИШЕ САМО ДА НАМИРАѢТЪ НОВИ СРЕДСТВА, СЪ КОИ-ТО ПО-
БЕЧЕ ДА ПРИТѢСНАВЪТЪ И ДА МЪЧИѢТЪ НАРОДЪ-ТЪ.

КОЛКО ДА Е ЛЮБОПЫТНА ТАМЪ БОРБА, КОИ-ТО АНГЛИИ ТРѢБЪ-

ваше да удържи съ Португалци, Голландци, Французи, кои-то въ едно време съ него искаха да съ укрѣпятъ на Востока, но мѣсто-то не ни дозволява да съ простирамы на далго, за това обръщамы съ къмъ другъ въпросъ, кой-то не е по малко любопытенъ — къмъ вѣтрѣшни-ти прѣвратности, кои-то е прѣтърпѣло сѣдържество-то въ самѣ-тъ Инглиѣ. Негово-то сѣществование не е било спокойно, и вѣско право, кое то е придобывало сѣдържество-то, придобывало го е за скѣпѣ цѣни; вѣско едно измѣнение въ вѣтрѣшно-то управление, отозвѣдало съ е и на компаниѣ-тъ.

Отъ прѣвн-ти още времена, какъ-то рекохмы, сѣдържество-то получи голѣми привилегии. Немъ самому бѣ дадено право да тръгува съ Индиѣ. Това право естествено трѣбваше да възбуди неудоволствие, и коко-то по мене ставаше печалба-та отъ тѣхъ новѣ отрасли на тръговниѣ-тъ, толкось повече съ имѣвахъ желатели да участвоватъ въ него, — и отъ вѣсѣхъ странѣ съ поимихъ жалби, че богаты-ты индйскы градове были затворены за ползѣ само на нѣкои и други тръговци. Тѣхъ жалби съ повтаряхъ вѣсѣхъ години съ по силно налютение, нѣхъ компаниѣ-та нахуждаше вѣскогы сѣдства да противдѣйствова: Отъ — Индйска-та компаниѣ, исто като и вѣсѣкы-ти други такы учреждени зависѣла е само отъ царскѣ-тъ властъ, кои-то е имала неограничено право да раздава привилегии и да ги взема назадъ. Парламентъ-тъ не съ е смѣсилъ въ тѣхъ нѣща. Нѣхъ въ XIII ст. послѣдова измѣнение въ това положение. Известно е какъ скоро поченъ да съ усиливѣ властъ-та на Парламентъ-тъ при прѣвн-ти царѣ отъ Стюартѣхъ-тъ династиѣ, той прѣбра въ своиѣ-тъ властъ и тръговскы-ти и промышленни-ти прѣдприятни, ако вѣхъ неко годѣ смѣсены съ тѣхъ дръжавни-ты интереси. Кога съ въз-

качи на прѣстолахъ-тъ Карла I това раздѣленіе между цар-
скѣ-тъ власть и Парламентъ-тъ достигна до крайни размѣры;
въ долнижъ-тъ палатѣ¹⁾ чуюхъ съ рѣзки гласове противъ моно-
полни ти, кои-то правителство-то раздаваше щедро. Остѣ-
Индійска-та компаниа разумѣ той-зи часъ положението си,
и като съ нахуждаше между двѣ противни власти, ти съ рѣ-
ши да придобие расположението и на еднѣ-тъ и на другѣ-
тъ. И подаде на Парламентъ-тъ просякъ, съ кой-то проси-
ше да подържи правдини-ти нейни. Из парламентъ-тъ въ рас-
пущенъ-тъ прѣди да направя нѣкое рѣшение по тѣмъ просякъ.
Той-зи постѣпокъ на компаниѣ-тъ разгнѣви силно Карла I,
кой-то всѣкогы закрываше компаниѣ-тъ, и съ почюди кога
ти съ обзрѣхъ къмъ Парламентъ-тъ, гдѣ-то той мисляше да им-
ма само блага. Враль-тъ още имаше право да располага гри-
внегын-ти и монополни-ти, и той приврѣза да главѣ компа-
ниѣ-тъ, намѣри единъ малъкъ прѣдлогъ да ѝ земе привиле-
гын-ти, кои-то ѝ бѣхъ дадени на нѣколко години, и всички-
ти правдини, кои-то ти отдавна имаше бѣхъ прѣдадени на
друго едно сѣдрѣжество, кое-то прѣдполагаше да трѣгѣва съ
Индіѣ, и носеше названіе на основателя си "Вѣртенско сѣ-
дрѣжество." Любопытно е да погледнемъ съ кой начинъ съ за-
върнѣ компаниа-та отъ това неприятно положение и може да
упази всички-ти си интереси. — Още по любопытно е, че ти
всѣкогы съ исти-ти сѣдства е дѣйствувала, кога имъ пости-
гахъ также времена. Като видѣ че ще бѣде мъчно да съ бо-

¹⁾ Въ еднѣ отъ посѣдѣющѣ-ти книжици ще поговоримъ
по на дѣло за парламенти-ти и за палати-ти, въ прѣдста-
вителни-ти дѣржавѣ.

ри съ ново-то сѣдѣжество, кѣмъ кое-то правителство-то бѣ много добръ расположено, стара-та Компаниа рѣши съ да съсѣдини съ него, да сѣднѣтъ капитали-ти си, и на мѣсто да съ борѣтъ да дѣйствуватъ заедно. Това хитре дѣйствие спаси компаниа-тъ отъ разорение, кое-то бѣ неизбежно и-накъ, защото имаше много врагове, кои-то съ завистъ габда-хъ на привилегии-ти ѝ, и любѣхъ всякий случай 'за да ѝ ги исхытѣтъ; и подиръ Въртейско-то сѣдѣжество шенхъ съ и много дръгы, но не имъ бѣ възможно да дѣйствуватъ само-стоятелно - Отъ Индийска-та Компаниа ги погнаше едно подиръ друго, и тѣ на мѣсто да ѝ противѣдѣйствуватъ, ѹмножавахъ сила-тъ и могѣщество-то нейно. Колю ѹмъ и ка-кѣа смѣтанливостъ бѣ потребна за да проведе това ѹчреждение безопасно прѣвъ всички-ти оныя вѣри, кои-то прѣтърпѣ дръжа-ва-та въ XIII вѣкъ. Мы видѣхъмы, че прѣво-то опытане на компаниа-тъ да съ дръжи по между двѣ-ти власти: на царь-тъ и на Парламентъ-тъ, безъ малко не ѣхъ погуби. И подиръ страши-тъ катастрофъ, кои-то сваи Карла I, дѣла-та ѝ дой-дохъ въ най мѣчно положение. Въ политико-экономически-ти идеи Вромвель бѣ надбавилъ вѣкъ-тъ си. Той вѣ против-никъ на всяко стѣснение въ трговиа-тъ, и помышляваше да ѹничтожи всички-ти монополии, и ако бы ималъ вѣрма да ис-павни планъ-тъ си, то прѣви-ти мѣрнеговѣ быхъ съ събрѣли противъ компаниа-тъ. Нъ и той-зи планъ компаниа-та съ спасе прѣвъ смърть-тъ на протекторъ-тъ, и възстановление-то бѣ за неѣхъ най честита-та эпоха. При Варла II и при неговѣй-тъ прѣемникъ Парламентъ-тъ бѣ заансанъ съ дръгы важни вѣпроси, и неспрѣшше ни никакъ, ни поне твърдѣ мало внимание на трговиски-ти дѣла, и правителство-то имаше ма-ло противници въ Парламентъ-тъ, и като ѝ напрѣжь всяко за-висѣше отъ царь-тъ, кой-то ѝ раздаваше и отнемаше приви-

легын-ти. Обществото-то, коє-то обикаляше Карла II искаше да живѣе и да се веселѣ. Дворъ-тъ постоянно имаше нѣжда за парн, и Остѣ - Индийска-та компаниѣ изваѣче отъ тѣхъ нѣжда голѣмѣ полза, въ годишни-ти нейни смѣтки, перо-то за секретни (тайни) разнокѣ растѣше отъ години на години побече и надминѣваше по нѣкогы 80,000 лири. И не само всички-ти главни лица въ управленіе-то, нѣ и самыи-тъ царь получаваш въ вѣкъ години отъ директоръ-тъ на компаниѣ-тъ голѣми сумми. Нѣ за това и дѣла-та на компаниѣ-тъ никогы не вѣхъ напредовали, толкосѣ. Приближын-ти и вѣхъ разширени; компаниѣ-та получи дозволеніе да придобыва въ свое-то владѣніе различни страни въ Индіѣ; имала е право, по собственно усмотрѣніе, да веде войни съ нехристиянскѣ дръжави, да дръжи войскѣ, да сѣче монетѣ, да отрежда свои чиновници и офицери, и да веде въ оныи страни свое сѣдебно устройство. Компаниѣ-та отдавна бѣ придобила на индийскій-тъ полуостровъ нѣколко важни пѣунктове; правителство-то употреблявало е всичко-то си усилие за да разшири тыи владѣніи, и кога съ единѣ трактатѣ придобѣ отъ Португалиѣ островъ Бомбей, завчасъ се съгласи да го предаде на компаниѣ-тъ за известнѣ единѣ сумми. Революциѣ-та на 1688 год. коє-то свали отъ прѣстолъ-тъ династиѣ-тъ Стѣртовѣ нанесе страшенъ ударъ на компаниѣ-тъ. Всичко се измѣни въ схѣтъ-тъ на Вилхелма III, прѣво-то мѣсто вѣхъ Вигъ-ты. Таи партии не скриваше свое-то враждебно расположение измѣ компаниѣ-тъ, коє-то е была въ тѣсни сношеніи съ послѣдни-ти Стѣртовци, и имѣ е давала средства да врьшѣтъ свои неправди и беззаконни мѣри. Хвалѣмъ че нѣмамы възможность да изложимъ всички-ти средства, коє-то е употреблявала таи партии въ Парламентъ-тъ за да

чужди и ослаби значението на това прочуто търговско съдружество. Самый-тъ царь Вилхелм III изпръва не прѣставляше на това враждебно настроение противъ компаниѣ-тъ, нъ и той скоро бѣ принуденъ да земе участие ; като бѣше ублаченъ въ тѣжкѣ войнѣ съ Франциѣ, Вилхелм имаше крайнѣ нѣжда за пари, пенсия назаемъ отъ компаниѣ-тъ до 700,000 лири съ лихвъ по 4 %, нъ компаниѣ-та не мѣ даде, и забѣ-часъ сѣ шенъ въ Лондрѣ друго търговско съдружество, кое-то прѣдложи на правителство-то до 2 милиона лири съ по малкѣ лихвъ, само да сѣ отнемѣтъ приблѣгнѣ-ти отъ компаниѣ-тъ и да сѣ дадатъ немѣ ; Правителство-то сѣ съгласи безъ да сѣ замисли, и компаниѣ-та, кое-то имаше противъ себе и правителство-то и парламентъ-тъ и търговци-ти трѣбваше да падне, нъ можемъ да кажемъ за достоверно, че ни единъ отъ нейни-ти членове, въ тѣхъ критическѣ минѣтъ, не си изгуби присѣствението. Ты сѣ приготви на борба, и дѣло-то ѣ прие друго направление, отъ търговскій интересъ, чѣ станѣ политическій въпросъ, противници-чѣ на правителство-то (оппозициѣ-та) прие странѣ-тъ ѣ, всичко-то общество сѣ раздѣли на двѣ партии. Нъ дѣло-то сѣ свърши, какъ-то и нѣколко пѣти сѣ бѣ свършало, двѣ-ти съдружества рѣшихъ да съединѣтъ капиталѣ-ти си и да сѣ слиятъ въ единъ компаниѣ.

Ето главни-ти епохи въ историѣ-тъ на това държавно съдружество търговско, кое-то днесъ пакъ стои на прѣвий-тъ планъ въ англійскій-тъ парламентъ.

ПОЛИТИЧЕСКИИ ДНОВНИКЪ.

Въ международнѣ-тъ комиссиѣ, кое-то бѣ отредена отъ парижскѣ-ти конференци да нареди правилѣ за свободно-то

паванне по Дѣлахъ-тѣ, вѣхъ възникнали нѣкои несогласи, кон-то какъ-то сочи, лесно ще са потыкнатъ. Велгійскій-тѣ вѣстникъ *l'Indépendance* излага една окръжнъ потъ на Б. Портъ отъ 14 Іануария, съ кою-то Портъ-та признава, че парижскы-ти конференци не само иматъ право, нъ още съ должни да пригѣждатъ оныя правила, кон-то съ наредени отъ прибрѣжнъ-ти дръжави за да са уѣбръжатъ съгласни ли съ тѣмъ правила съ актъ-тѣ на Вѣнскій-тѣ Конгресъ, кой-то е приетъ за основанне на свободно-то паване въ парижскій-тѣ трактатъ. Портъ-та мысан, че ако бы тѣмъ правила да съ съгласни съ трактати-ти междѣнародни, кон-то трѣбѣ да са приложитъ на тойзи въпросъ, то полномочници-ты, кон-то са събиратъ въ Парижъ има да ги одобритъ и приематъ, какъ-то съ; нъ ако бы да найдатъ, че не съ съгласни съ актъ-тѣ на Вѣнскій-тѣ конгресъ, то прирѣчни-ти дръжави са задължаватъ да направятъ прилични-ти измѣненни. Ано е истина, че тѣмъ потъ е одобрена и отъ Вѣнскій-тѣ кабинетъ, то тойзи въпросъ може да са счита свършенъ. Защо-то ни една отъ дръжави-ти, кон-то съ подписали парижскій-тѣ трактатъ, не иска друго нѣщо, освѣнь да са устрои тойзи въпросъ съгласно съ Вѣнскій-тѣ актъ.

Гелштинскій-тѣ въпросъ въ Даниѣ-тѣ, за кой-то смы повторили нѣколко пѣти, отъ день на день излага на прѣдъ. Той не е новъ въпросъ въ европейскъ-тѣ политикъ, той е възникналъ отъ нѣколко години, и всички-ти члани на централизатори-ти въ Даниѣ да го погасятъ и затѣшатъ, останали съ до сега безплодни. Най важно-то основанне въ тойзи въпросъ е идея-та на народность-тѣ. Немскы-ти Внажества безъ да искатъ да са отдаватъ отъ Даниѣ, на кою-то тѣ принадлежатъ, желатъ да спазятъ колко-то въз-

можно народна-тъ си самостоятелностъ. Изъ така тѣхно
стремление совпада съ общо-то стремление на вѣхъ-тъ, въ
кой-то едно отъ най-силни-ти начала е народно-то, кое-то
иззвѣди Бельгичъ да сѣ отдѣли отъ Голландичъ; кое-то ле-
жи въ основѣ-тъ на италинскій-тъ многотруденъ въпросъ,
и въ кое-то сѣ заключава всички-та сила на онымъ иеленни, кои-
то произхождатъ сѣга въ Придубавскы-ти Княжества. Изъ
това народно начало въ Нѣмскы-ти Княжества прѣво има про-
тивъ себе си интересъ-тъ на соединениѣ-тъ дръжавѣ Даничъ,
кои-то тоже подхъ народно-то си начало иска да покори всич-
кы-ти отдѣли народности вътрѣ въ прѣдѣли-ти си, и малко
по малко да унищожи тѣхнѣ-тъ автономии. Скандина-
вичь-тъ, кой-то отъ недавно врѣмѣ е свхвятилъ бернскій-тъ
Скандинавскій Съвѣръ, придалъ е още повече сила и енергичъ
на данимарскѣ-тъ народностъ; и второ тойзи въпросъ не ис-
тича отъ послѣдний-тъ парижскій конгресъ, кою-то Нолла-
нди и Валинко сѣ владѣжени за свое-то избирателно право на
Дрѣвни-ти си. Това състоителство показва, че Голштинскій-
тъ въпросъ не е можилъ още да сѣ възвеси на степень на об-
щевсерпейскій въпросъ. Изъ въ положение-то на Нѣмскы-ти
княжества, кои-то искатъ да удържатъ автономии-тъ си
въ сѣстахъ-тъ на Даничъ, има прѣимущество прѣдъ Дѣнав-
скы-ти княжества, защо-то прѣви-ти въ препирание-то съ дру-
го народно начало иматъ на странѣ-тъ си цѣлъ свирнѣ
европейскѣ народностъ, отъ кою-то тѣ сѣ само една малка
часть. 1848 - 49 години показухъ, че Германия-та не е рабис-
лѣшна къмъ Голштинскій тѣ въпросъ. Слѣдствие-то, кое-то
сѣ провѣи тогы не сѣ е прѣвратило и до днесъ. Тойзи въпросъ
не е народнѣ само въ Голштиничъ, нѣ и въ цѣлѣ Германичъ
и най-прѣви-ти Германскы дръжави не могатъ да не го

ПОДДЕРЖИВАЮТ СЯ СВОЕ-ТО СЪЮЗСТВО, КАКВА ДА БЕ ПОЛИТИКА-ТА, КОИ-ТО ТЪ СЛѢДОВАТЪ.

Пруссия и Австрия, кои-то сѣ сѣ наведи да поддържатъ нѣмскы-ти интереси на княжества-та въ Дании до сѣга сѣ сѣ ограничавали само сѣ дипломатическы ноты; нѣ като видѣхъ, че сѣ той-зи начинъ не ще да достигнатъ никакъвъ издатъ, и Дания не намѣни прѣво-то си рѣшенне, ко-го сѣ поддържъ отъ народно-то нейно прѣдставительство, то оныи дръжави рѣшихъ сѣ да прѣдадътъ това дѣло въ Германскы-ти сеймъ и сѣ той-зи начинъ да мѣ дадътъ общегерманско значение. Пруссия прѣва направи тѣмъ важнъ стѣпкъ и прѣдстави за двѣ-ти княжества Шлезвигъ и Голштейнъ, а третьо-то княжество Лауенбургъ само подаде жалбъ въ Сеймъ-тъ. Австрия, кои-то до сѣга сѣ дѣйствувала въ той-зи въпросъ съгласно сѣ Пруссия прибѣржа да поддържи прѣдставлене-то въ Сеймъ-тъ. И двѣ-ти дръжави прѣдставихъ въ Сеймъ-тъ всичко, що сѣ врьшани до сѣга за той-зи въпросъ, и оставихъ да рѣши съхране-то какви мѣри трѣба да сѣ приемътъ за напредъ-ва да сѣ ѹбави право-то на Нѣмскы-ти княжества, кои-то принадлежатъ на дръжавный тѣ составъ на Данию. Нѣма съмнѣние че рѣшенне-то на Сеймъ-тъ ще вѣде съгласно сѣ желанне-то на двѣ-ти прѣвостепенни Германскы дръжави, и ако сѣ сѣ рѣшили тѣ да прѣнесътъ въ Сеймъ-тъ той-зи въпросъ, то ясно е, че тѣ на всѣкъ случай имать и готово рѣшенне за него, нѣ сеймъ-тъ е единственны-тъ оргънъ за общъ-тъ воля на съединени-ти германскы Правителства, за това и въпросъ-тъ трѣбова да прѣмине прѣвъ неговити рѣшени; за да приеме законнъ силъ и да има на странъ-тъ си поне вышегласие на съюзъ-тъ. Сеймъ-тъ, споредъ какъ-то мѣ вѣредъ-тъ въ подсеби случан, прѣдалъ сѣ това дѣло

на особитѣ комисіи за да издирѣ и прѣдстави свое-то заключеніе въ свѣршеніе-то, и тогѣ Сеймъ-тъ ще направѣ свое-то рѣшеніе, и ще приеме мѣри исполнителни.

Въ прѣнасане-то на той-зи въпросъ въ Сеймъ-тъ Пруси и Австрія даваѣтъ мѣ общегерманскій интересъ, изъ правдиво вѣдѣжи *Journal des Débats* колко-то по мнѣно става значеніе-то мѣ за цѣлъ Германіи, толкъсь по вече остаѣа той общеввропейскій въпросъ, и ако Европа не може да потъпче интереси-ти на Голштейнъ и на Лауенбургъ, то дѣлужна е да забрани и право-то на Дании, на коѣ-то дръжавни-ты интереси имѣтъ естественнѣ заврѣжъ въ цѣлъ-тъ Скандинавскѣ партии, коѣ-то има на странъ-тъ си Швеціи и Нормегіи; изъ до сега това дѣло сѣ нахожда въ добри рѣцѣ. Ни Пруси ни Австрія не дѣйствоваѣтъ неблагоприятно, а догадѣ Скандинавскы-ты органы на Гѣберъ залаѣгаѣтъ да раздѣваѣтъ огънь-тъ, и ѣтвърждаваѣтъ, че Даниа е дѣлужна или да сѣ откаже отъ Голштейна свѣсѣмъ или да мѣ отнеме и послѣднѣ-тъ сѣнкѣ на негова-тъ самостоятелность, Германскій-тъ Сеймъ прѣспокойно отрѣжда комисіи за да обѣди той-зи въпросъ, а комисіи-та не ще бръза да прѣдстави заключеніе-то си, въ надѣждѣ, че Даниа ще сѣ възползоба и ще отѣпни нѣщо за ползѣ на княжества-та. На послѣдокъ нѣмскы-ты вѣстници поченѣа сѣ да гевѣрѣаѣтъ за чуждо посрѣдничество, коѣ-то Германіа сѣ готовность ще приеме за да сѣ разрѣши той-зи въпросъ.

По скоро наближава разрѣшеніе-то на дръгъи единъ въпросъ въ общеввропейскѣ-тъ политикѣ, коѣ-то има голѣмо сѣходство съ прѣдидущій-тъ въпросъ, и отъ коѣ-то зависи честь-та на Придѣнавскы-ти княжества. Нѣ дѣлужны сѣмѣ да забѣдѣжимъ че колко-то по вече бръзаѣтъ Дибаны-ты въ

ТЫМЪ КНЯЖЕСТВА ДА СИ ДАДЪТЪ МНѢНІЕ-ТО, ТОЛКОСЬ ПОВЕЧЕ ОБЩЕСТВЕННЫЙ-ТЪ ГЛАСЪ, ОТЪ КОГО-ТО МОЖЕШЬ ДА СЪ НАДѢЯТЬСЯ, ЧЕ ЩЕ СЪ ПОДДЕРЖИШЬТЪ ТѢХНИ-ТИ РѢШЕНИИ ОТЪ ДЕНЬ НА ДЕНЬ ПО СЛАБЪ СТАБА.

ДО СЕГА ТЫМЪ КНЯЖЕСТВА ВСИЧКЪ-ТЪ СИ НАДѢЖЕШЬ ЗА СОЕДИНЕНИЕ-ТО ИМЪ СПИРАШЬ НА ФРАНЦІЮ. ИЗЪ ФРАНЦУЗСКИ-ТИ ВѢСТНИЦИ (*Constitutionel, Patrie, Pays*) КОН-ТО СЪ СЧИТАШЬ ПОЛУОФИЦИАЛЬНЫ ОРГАНЫ НА ПРАВИТЕЛСТВО-ТО НАВЕДОУШЬ ПОДОЗРѢНІЕ, ЧЕ ВЪ МНѢНІЕ-ТО НА ПРАВИТЕЛСТВО-ТО ВЪ ПОСЛѣДОВАЛО НѢКОЕ ИЗМѢНЕНИЕ ЗА ТОЙЗИ ВЪПРОСЪ. ОБАЧЕ РЕЧЕНЫ-ТЫ ВѢСТНИЦИ ОБУЩАВАШЬТЪ ЧЕ ФРАНЦІЯ, АКО И ДА ЖЕЛАЕ СЪЕДИНЕНИЕ-ТО НЕ СЪ ЗАДЪЖИВА ДА ПРИВЕДЕ ВЪ ИСПОЛНЕНИЕ СВОИ-ТЪ ПРОЕКТЪ ЗА СЪЕДИНЕНИЕ-ТО, ТОБА Е САМО НЕЙНО-ТО ЛИЧНО МНѢНІЕ И ЖЕЛАНИЕ, НЪ АКО НЕ СЪ УДАДЕ, ТО ТИ ЩЕ ПРЕДЛОЖИ ДРУГІЙ ПРОЕКТЪ, КОИ-ТО МНОГО Е СХОДЕНЪ СЪ СИСТЕМА-ТЪ, ЗА КОИ-ТО ТИ И ДО СЕГА СТОИ. ТАМЪ ПОСКОА ВЪДИ СЪ СОЧИ НА АДМИНИСТРАТИВНО-ТО СЪЕДИНЕНИЕ, СЪ КОЕ-ТО ШВЕДРИИ И АНГЛІЯ ИСКЪТЪ ДА ОГРАНИЧИШЬТЪ ВСИЧКО-ТО ПРЕОБРАЗОВАНИЕ ВЪ ТЫМЪ КНЯЖЕСТВА, НЪ НИ ФРАНЦІЯ, НИ ШВЕДРИИ, НИ АНГЛІЯ НИ ДІАНА-ТЫ ВЪ КНЯЖЕСТВА-ТА, НИ КОМИССІИ-ТА НЕ МОГЪТЪ ДА ДАДЪТЪ ПОСЛѣДНЕ-ТО РѢШЕНИЕ НА ТОЙЗИ ВЪПРОСЪ, А САМО КОНФЕРЕНЦИИ-ТИ, КОИ-ТО СКОРО ЩЕ СЪ СЪБЕРЪШЬТЪ ВЪ ПАРИЖЬЩЕ ГО РАЗРѢШИШЬТЪ.

ОТЪ ЕВРОПЕЙСКИ-ТИ ДѢЛА ВНИМАНИЕ-ТО ОБЩЕСТВЕННО ЧАСТО СЪ ОБРЪЩА КЪМЪ ИНДИЙСКИ-ТИ ПРОИСШЕСТВІЯ; И ТЕКО РЕЧИ, ТѢ СЪ СТАНДАНЪ ЕВРОПЕЙСКИЙ ВЪПРОСЪ; И ОБЪЯВЪ ИНТЕРЕСИ-ТЫ АНГЛІЙСКИ, БОРБА-ТА Е ЗА НАПРѢДОВАНИЕ-ТО НА ЕВРОПЕЙСКО-ТО ПРОСВѢЩЕНИЕ, И ЗА ТОБА И ВЪ ФРАНЦУЗСКИ-ТЪ ЖУРНАЛИСТИКЪ УЧАСТИЕ-ТО КЪМЪ ТОЙЗИ ВЪПРОСЪ НЕ Е ПО МАЛКО, ОТЪ КОЕ-ТО И ВЪ САМЪ-ТЪ АНГЛІИ. ВЪ СЛѢДУЮЩИ-ТЪ КНИЖИЦЪЩЕ ПРЕДСТАВИМЪ НА ЧИТАТЕЛИ-ТИ НАШИ ПО НА ДЪЛГЕ ИЗЛОЖЕНИЕ-ТО НА

иоднискы-ти събытии, а сега съ обръщамы къмъ частиж-тъ политикъ, и поченовамы пакъ отъ наше-то отечество; Правителство-то наше прѣсѣдова съон-ти прѣобразовании за благо-то на съон-ти подданици и не съ ограничѣва само съ ед-ни повърхуни мѣри, а вникѣ въ само-то основанне, и въ най нискъ-тъ степень на управлението. Правителството не само иска да забрани селани-ти отъ грабительство-то на чиновници-ти и на сами-ти чорбаджии, въ още имъ даѣа право да прѣд-ставѣтъ на правителство-то жалѣжъ противъ злоупотребле-ние-то на чорбаджии-ти и на завити-ти. Это каково царско уложение е издадено за чорбаджиякъ-тъ:

Отъ днесъ 8 Юлиа 1857 год. (1275 Еджир.). Въ Тръ-новскый-тъ санджакъ съ согласие-то на Императорскый-тъ съвѣтъ приема съ нова уредѣа за чорбаджиякъ-тъ въ села-та

Чл. 1. Отъ сега кой да е чорбаджии не може да упра-вляѣа чорбаджиякъ-тъ повече отъ едниъ годиниъ.

Чл. 2. За да съ избере и вторый пѣтъ чорбаджии-та трѣбѣ да съ замѣни едниъ годиниъ безъ да управляѣа чор-баджиякъ-тъ.

Чл. 3. Пятнайсетъ или двайсетъ дена прѣди да съ сѣрши година-та на чорбаджиякъ-тъ мѹ, всѣкой чорбаджии е долженъ да приготои смѣты-ти, и да извѣсти народъ-тъ за да си избере другый чорбаджии на мѣсто-то мѹ.

Чл. 4. Кого-то народъ-тъ избере за чорбаджии едино-гласно или по вышегласие той ще съ утерѣди въ тѣжъ долж-ность, защо-то съ признаѣа достоеиъ за довѣрие-то на на-родъ-тъ. Ще мѹ съ заплаща заплатъ. И като минѹежтъ прѣзъ рѣцѣ-ти мѹ селскы-ти сѣлани, той е долженъ да даде писменно обезпеченне и да прѣдстави дѣа порѣчителы здравы,

и тогы ще го забеджтхъ въ грѣхъ-тъ за да го прѣдставиѣтъ въ меджаншь-тъ, за да го познае за чорбаджии.

Ча. 5. Вога вѣдѣе новий-тъ чорбаджии ще сѣ избираѣтъ достойни и почетни лица отъ селане-ти за да прѣдставиѣтъ смѣтки-ти на послѣдний-тъ чорбаджии. И ако ги найдѣтъ редовни прѣдставиѣтъ на селане-ти, ако ли пакъ найдѣтъ нѣщо нередовно и беспѣтно въ тѣхъ, прѣдставиѣтъ ги на меджаншь-тъ за да отреди единъ комисіонѣ да ги прѣдведе.

Ча. 6. Имало е до сѣга обычай да сѣ распрашѣтъ хора по разни мѣста, то за единъ, то за другъ рабѣтъ, и всички-ти тѣхъни разноси въ пѣтѣванѣ-то падаѣхъ върѣхъ наредѣ-тъ на всѣдѣ, гдѣ-то тѣ заминѣвахъ. Има още и такви лица, кои-то насилно купѣваѣтъ отъ селане-ти сѣ долниѣ цѣниѣ житѣ, копринѣ и други стоки, и ги препродаваѣтъ подирѣ скѣпо. Отъ сѣга ты и други подобни злоупотребленни сѣ възпрѣщаваѣтъ. Ако бы въ едно село гдѣ-то има запнѣта нѣма хѣнѣ, то всѣкий отъ запнѣта-та длѣженъ е да плаѣа за хранѣ-тъ на стѣпанниѣ-тъ, ѹ кого-то живѣе по единъ грошъ ако е лѣшний, и по 2 гроши ако е конникъ.

Обѣдѣватѣлно ни единъ чорбаджии не може нити да правѣ, нити да ги минѣва на селскѣ смѣткѣ разноси за месѣци (комисіонери), каква да е работа-та, за кои-то сѣ прокоденѣ.

Отъ своиѣ странѣ чорбаджии-ти всички-ти сѣ разноскиѣ ще ги теглаѣтъ сами, заѣщо-то ще демаѣтъ заплаѣтъ и не ще минѣваѣтъ върѣхъ селане-ти никакви разноскиѣ, ни кѣдѣ-то и да идѣтъ, нити за хранѣ, нити за конакъ нити други подобни. Всѣкий чорбаджии трѣбаѣ да сѣ пазѣ да не налага на наредѣ-тъ ангариѣ безъ заплаѣтъ и сѣ долниѣ цѣниѣ. Никой

НЕ МОЖЕ НАСИЛНО ДА КЪПИ ОТЪ СЕЛАНЕ-ТИ СЪ ДОЛНИЖ ЦѢНЪ НИТИ, КОПРИНЪ НИТИ ДРЪВЪ НѢКОИ ПРОИЗВЕДЕНИЯ.

Чл. 7. ДАВАНЕТО ДА ВЪРГЪНЪ-ТЪ И ЗА АСКЕРЪ-БЕДЕЛЪ (ИСКЪПЪВАНЪЕ ОТЪ ВОЕННИ СЛУЖБЪ) И НАЙ ПАЧЕ ЗА БЛАДЫЧНИНЪ-ТЪ БЪ ВСѢКО ЕДНО СЕЛО Е СМѢТЛИВОТО И ИЗВѢСТНО. ОСТАНА ТОВА ДАВАНЕ ИМА ДА СЪ РАСХВЪРЪЛЪ СЪ ОБЩО СЪГЛАСИЕ ЕДИНЪ СВОРЪ ЗА ДА СЪ ПОДДРЪЖИТЪ ЦРЪКВИ-ТИ, УЧИЛИЩА-ТА И ЗА ЗАПЛАТА-ТЪ НА ЧОРБАДЖИИ-ТИ.

ЗАПЛАТА-ТА НА НОВИ-ТИ ЧОРБАДЖИИ ЩЕ СЪ УТВЪРДИ СЪ ОСОБЕНО РАСПИСАНИЕ. АКО БЪ НѢКОИ ЧОРБАДЖИИ ОСВѢНЪ ТОВА ДАВАНЕ НАЛАГА ОЩЕ И ДРЪГО ДАВАНЕ, ТО МЕДЖАНШЪ-ТЪ КАТО МЪ ПРИГЛАДА СМѢТКИ-ТИ ЩЕ ГО СЪДИ ПО ЗАКОНЪ.

АКО СЪ СЛУЧИ ДА СЪВЕРЪ НѢКОИ ПАРИ СЪ ПОДПИСИ, ТО ТЫЕ ПАРИ ЩЕ СЪ ЗЕМЪТЪ ОТЪ КОИ-ТО Е ДАЛЪ ПОДПИСЪ И ЩЕ СЪ ВЪРНАТЪ НА НАРОДЪ-ТЪ. АКО Е ДАЛЪ ПОДПИСИ-ТИ ЧОРБАДЖИИ-ТА, ТО ТОЙ ЩЕ СЪ СЪДИ.

АКО БЪ СЪДНИЦИ-ТИ, КОГА РАЗСЪДИТЪ НѢЩО, ВЪЗЕМЪТЪ ПОВЕЧЕ ОТЪ КОЛКО-ТО ДОПУЩА ЗАКОНЪ-ТЪ ЩЕ СЪ НАКОЛАДИТЪ И ПРѢДАДЪТЪ НА ВЪРХОВНО-ТО СЪДИЩЕ БЪ ЦАРИГРАДЪ.

Чл. 8. ВСѢКЪИ ЧОРБАДЖИИ, КОИ-ТО НАЛАГА АНГАРИИ ИЛИ КЪПЪВА ИМОТЪ-ТЪ НА СЕЛАНИ-ТИ СЪ ДОЛНИЖ ЦѢНЪ ЩЕ ОТГОВАРА ПРѢДЪ ЗАКОНЪ-ТЪ И ЩЕ СЪ СЪДИ И ГЛОБИ СПОРЕДЪ ПРѢСТЪПЛЕНИЕ-ТО СИ.

Чл. 9. ЕДИНЪ ЧОРБАДЖИИ НЕ МОЖЕ ДА УДЪРЖИ ЧОРБАДЖИЛЪКЪ-ТЪ ПОВЕЧЕ ОТЪ ЕДИНЪ ГОДИНЪ, НЪ АКО БЪ ДОГДѢ СЪ СВЪРШИ ГОДИНА-ТА МЪ СЪ НАБѢДИ ЗА НѢКОИ ПРѢСТЪПКИ, ТО ЩЕ СЪ ПРѢДАДЕ НА МЕДЖАНШЪ-ТЪ, ЩЕ СЪ СЪАЛЪ ОТЪ ЧОРБАДЖИЛЪКЪ-ТЪ СИ И ЩЕ СЪ ГЛОБИ СПОРЕДЪ ЗАКОНИ-ТИ.

Чл. 10. КОИ-ТО ВИДИ ЧЕ ЕДИНЪ ЧОРБАДЖИИ, ЕДИНЪ ЗАПТИЕ И КОИ ДА Е ДРЪВЪИ ПОТЪПКОЕА ТОВА УДОБРЕНИЕ ДАЖЕНЪ Е

той часъ да иде въ градъ-тъ и да прикаже на начальникъ-тъ шото знае че е сторназ лоше. Нъ ако бы нѣкой да нѣбди дръгъго и да прѣдстави азъжесвидѣтели, или смразъ или отъ заисть или отъ дръгъ причинъ, той ще съ глави спредъ какъ-то мѹ състон.

Мы ще съ задоволимъ сега съ тѣжъ новинъ, да даде Богъ да съ удостоимъ по частичко да съсѣцаемы такъи новини.

Дръга новина за коуж-то вкратцѣ споменяхъмы въ послѣдникъ-тъ Внижкъ е падение то на англійско-то министерство, на лорда Палмерстона, кое-то съ бѣ състанило на 7 Февр. 1857 год. подиръ падение-то на министерство-то Пьердиново¹⁾ - Министерство-то Палмерстоново е съществвало четьре години. Ново-то министерство е състано отъ слѣдующи-ти лица: Лордъ Дерби пръвъ министр на мѣсто Лорда Палмерстона. Той е былъ и дръгъй пѣтъ пръвъ министр прѣди Пьердиново-то министерство. Въ Феврлар. на 1854 год. не можн до събере ново министерство и бѣ дажженъ да отстъпи мѣсто-то си на Лорда Палмерстона, кого-то сега смѣнява. Графъ Дерби е глава на Тюрсийскъ-тъ партій и взема на себе си тѣжкъ дажностъ въ сегашны-ти обстояества, нъ ще найде олеснение въ добро-то расположение, кое-то показъ Франци, и много дръги дръжави.

¹⁾ Въ Англіѣ какъ-то и въ много дръги прѣдстави-тели дръжави, вѣско министерство носи имя-то на пръвѣй-тъ министр, кой-то съ нарича и глава на кабинетъ-тъ. Така напр. въ Англіѣ подиръ министерство Пьердиново, въ кое-то пръвѣй-тъ министр е былъ Пьердинъ, состави съ министерство Палмерстоново, а подиръ него вѣзе министерство-то Дерби.

Сирх-Фредерикъ Тезигеръ, Лордъ Ванцлеръ счита са единъ отъ най добри-ти законосѣдаци въ Англіи.

М. Дизраели Ванцлеръ на кассѣ-тѣ е заемалъ тѣжъ длъжность и напредѣ въ министерство-то на Графа Дерби. Има-то мѣ в прочюто въ парламентскы-ти прѣдирни.

Лордъ Малмесбюри министръ на чужестранни ти сношенни, и той пое длъжность-тѣ, коид-то е заемалъ и напредѣ въ министерство-то Дерби. Той са счита единъ отъ дипломати-ти, кой-то най добръ знае Европѣ-тѣ.

Сирх Робертъ Пиалъ военный министръ — Сынъ на прочютый-тѣ министръ Роберта Пиалъ, кой-то е породилъ въ Англіи цѣла политическа партиѣ.

Лордъ Салisbury — прѣдсѣдатель въ тайный-тѣ Схѣмъ на Царцѣ-тѣ, знатенъ членъ отъ Горниѣ-тѣ палатѣ.

Г. Балполь министръ на вътрѣшни-ти дѣла, единъ отъ способни-ти управители (администратори) въ Англіи.

Лордъ Емленборѣ министръ на индийскы-ти дѣла — Той е былъ генералъ губернаторъ въ Индиѣ, и знае добръ стрѣла-тѣ и нейно-то положенне.

Лордъ Гардикъ министръ на дръжавный-тѣ печать единъ отъ знаменитости-ти въ Горниѣ-тѣ палатѣ.

Лордъ Блонтонъ — намѣстникъ въ Ирландиѣ, единъ отъ най богати-ти землевладѣци въ тѣхъ странѣ, прочютъ е съ сѣси-ти административни (управители) и економическы познани.

Сирх Едвардъ-Лейтонъ Бѣлберъ министръ на колонии-ти прочюлъ са е съ много сочинени економическы и историческы; той е братъ на Генриха Бѣлберъ, що е комисаръ на придѣла-тѣ Княжества.

Серѣ Джонз Пакинтоу прѣхъ Лордъ на адмиралтейство-то (морскій министръ).

Лордъ Станан министръ на тръговикъ-тъ, той е сынъ на Лорда Дерби, нима голѣмы познания въ тръговикъ-тъ.

Лордъ Джонз Манерсъ министръ на общественни-ти дѣла нима прочюхъ ораторъ и списательъ Економико - политическый.

Ето ное-то министерство, кое-то е побало дѣла-та, съставено отъ извѣстни лица, остава му само да придобие народно-то расположение, кое-то никогы не е было на странъ-тъ на торникъ-тъ партия.

Като съ премѣни министерство-то въ Англицъ Парламентъ-тъ отстрани собраніе-то си на нѣколко дѣна за да даде време на ное-то министерство да съ приготви. На 17 Февруария (1 Марта) Лордъ Дерби съ шедъ въ горникъ-тъ палатъ и обзиденъ че нскый кабинетъ ще удържи приятелскы-ти отношениа съ всички-ти дръжави и най паче съ Франциѣ. Той одобри поведение-то на Лорда Палмерстона; и каза че долни-та палата рѣшила да похули министерство-то не защото е прѣдставило новъ законъ за заговори-ти, не само защото не было дало отговоръ на французскъ-тъ нотъ.

Ное-то правителство поискало е отъ французскый-тъ кабинетъ обясненіе върху тѣхъ нотъ, и споредъ отговоръ-тъ, кой-то даде французско-то правителство нима да дѣйствио-ва за тойзи въпросъ.

Лордъ Дерби обзиденъ още че прѣдложение-то за Индикъ-тъ пакъ ще съ възприме, и още прибави, че не съ брѣжа да прѣдложи за парламентско прѣвобразованіе,

Графъ Гранинахъ и Лордъ Валлендонъ забраныхъ министерство-то, кое-то падна. По несчастію, каза Лордъ Валлендонъ царевниство-то съ проповѣда открито въ Англицъ.

Правительство-то не можн да скрие това, и като не бѣше утвърено, ще ли сѣ приеме отъ палати-ти законъ-тъ за заговоръ-ти не рачи да даде отговоръ на Франциѣ до гдѣ не събере гласове, и отъ уваженно къмъ парламентъ-тъ и за да не остане посраменъ прѣдъ Франциѣ, благородный-тъ Лордъ прочете и единъ депешъ отъ Лорда Роуленъ за да докаже че французско-то правителство не е било прирѣчно за отговоръ-тъ. Подиръ това палати-ти отложихъ събрание-то си до $\frac{3}{15}$ Марта.

Во Франциѣ законодателно-то събрание прие законъ-тъ за общо-то събеспеченно.

Вѣстие-то на градахъ Кантонахъ отъ сюзни-ти сили Англо-французскы сѣ потвърждава отъ посѣдени-ти извѣстия; Вынези-ти слабо сѣ сѣ забранили и губернаторъ-тъ Кантонскый е условенъ, и на негово мѣсто сюзни-ты военначальници назначили другъ единъ Вынезинъ да управлява градахъ-тъ до гдѣ сѣ нахожда въ тѣхнѣ власть. Още повтарѣхъ пакъ извѣстие-то че Вынези-ты починали войнѣ съ Россіѣ-тъ, и нападнали на русскы-ти границы.

Приложение до Политическый-тъ Дневникъ.

По горѣ упомянухъ за единъ нощъ, кои-то бѣ причина та падна Палмерстоново-то министерство, нъ за да не сѣ прижега политическо-то изложение не ѣ приложихъ тамъ а за да утолимъ любопытство-то на наши-ти читатели такъ-вы документи ще сѣ прилагахъ особно и тойзи порядока ще приемемъ и за напредъ:

Ето депешы-та, кои-то Графъ Балебскый, французскый министръ на чужестранни-ти дѣла, испрати до французскый-тъ посланникъ въ Лондонъ за да ѣ съобщн на Английско-то правителство:

Парижъ на 20 Іануария

Господине, испытание-то на онова прѣстѣпно посѣгѣ-
тельство брѣзе жнботѣ-тѣ на императорѣ-тѣ слѣдова и скоро
ще научимъ резултатѣ-тѣ негова. Нѣ има едно обстоятел-
ство за коѣ-то и отъ сега можемъ да говоримъ безъ да и-
мамы съмнѣние: Това ново прѣстѣпление, като и напрѣшни-
ти, замислено е въ Англия; и Паланри въ Англия възпрѣ-
намѣренне да убие Императорѣ-тѣ. Отъ Англия Мезини,
Ледрю-Роленъ и Вампанелла испратиха такви члвци, и това
е още живо въ память-тѣ. И сегашны-ты злодѣйци свободно
си сѣ приготвили тамъ свои-ти заговори и свои-ти орудия и
отъ тамъ излѣзоуха да да извършѣтъ своѣ-то злодѣяние.

Като подтвърждаваме тѣмъ событиѣ, брѣзамъ да прибавѣмъ
че Императорско то Правителство е благодарно за искренни-ти
чюбства протнѣхъ това покушение, коѣ-то възбуди погнѣше-
ние въ цѣла Англия; Той още има убѣждение че при такви и-
сни доказателства че сѣ употребили на зло гостепримство-то
и, Правителство-то и народѣ-тѣ Английскій проумѣжѣтъ че
смы длѣжны да сѣ погрижимъ за това.

Никой не цѣни и не почита повече отъ насъ свободѣ-тѣ
сѣ коѣ-то Англия дава убѣжище на всички-ти чюжденци жръ-
тви на политически страни. Франция есѣковы е считала отъ
своѣхъ страни за единъ длѣгъ на чловѣчество-то да не затѣа-
ра граници-ти си ни въ едно почтенно несчастье, и Правител-
ство-то Императорско не сѣ плаче че негова-ты протнѣници сѣ
нашан убѣжище на Английскѣ-тѣ земѣхъ за да живѣѣтъ тамъ
мирно, ако и да не измѣнѣтъ ни мысли-ти си, ни даже стра-
сти-ти си, подъ закрѣпане-то на Английскій-тѣ законѣ. Нѣ
колко разлика има въ стремление-то на демагогическы-ти по-
слѣдователи, кои-то сѣ сѣ населени въ Англия? То не е ве-

че вражда на забавдени партии, кои-то промъква въ своето дѣло и въ лютѣ дѣла. То не е нити работа на математичници, кои-то искатъ да произведатъ смѣти и недоразумѣния. То е канонисано убийство, кое-то се проповѣдва открито, като наука, и се прихваща въ дѣйствието съ повторни опыти, отъ кои-то най послѣдний-тъ изумилъ е цѣлъ Европѣ. Право-то на свободно-то прибиѣние должно ли е да закрыва таки дѣла? Гостепринимство може ли да се дава на убийци? Законодателство-то английско должно ли е да сѣди и да забраня тѣхни-ти намѣрени и дѣйстви? и може ли то още да покрыва таки заодѣвници? кои-то съ свои-ти прѣстѣпни дѣйстви сами губятъ общо-то право и се дѣлятъ отъ човѣчество-то.

Като прѣдлага ти въпроси на правителство-то на Нейно Британско Величество, правителство-то императорско не само извършва една должностъ, но още изпълнява желание-то на народъ-тъ, кой-то е смиренъ отъ ти нѣща, и кой-то мисли че има право да испита че Англия ще помогне да се избави отъ тойзи страхъ.

Посѣтване-то и забота-та на ти прѣстѣпни прѣдприимствъ възбуждатъ една опасностъ за Франциѣ, кои-то сме должни да отстранимъ. Правителство-то на Нейно Императорско Величество може да ни помогне въ това, като ни даде обезпечение, кое-то ни една дръжава не би се отказала да даде на другъ съседни дръжави, и кое-то още повече се надѣемъ отъ една съюзна дръжава.

Съ пакъ увѣренъ въ високо-то благоумие на английскій-тъ кабинетъ мы се въздържамъ да укажемъ кои да е мѣрѣ, кои-то прилича да земемъ за да удовлетвори това желание. Възлагамъ съвършенно на Него да оцѣни каква мѣра

е най способна да да са достигне същото желание, и са надеемъ че не ще бъде тѣтено наше-то възбание, кое-то правимъ къмъ неговъ-тъ совѣсть и благородство.

Благородите да прочитете тѣж депешъ на Графа Каллендона и да му дадете копие.

БАЛЕВСКИЙ

Таи нота побуди английскій-тъ кабинетъ да предложъ въ парламентъ-тъ новъ законъ за заговоръ-ти, Лордъ Палмерстонъ като изложи причини-ти, кои-то побужда тѣ правителство-то да приеме тѣя мѣри, предложъ и законъ-тъ кой-то състои въ слѣдующи-ти 5 члена:

Чл. 1. Всѣко едно лице, кое-то въ съединено-то кралѣство Великобританиѣ и Ирландиѣ или на острови-ти Джерси, Гернси, Мадерни, Саркъ и Манъ ще прави заговоръ съ едно или съ много лица въ Кралѣство-то на острови-ти или отъ възъ, съ намерение да съвърши убийство въ земъ-тъ кси-то е подъ властъ-тъ на Нейно Величество или изхвхъ отъ нѣжъ, ще са навѣди за измѣнъ и ако са чини въ такво прѣстѣупление ще са осъди на тѣжко робство за цѣлъ животъ или за времѣ не по малко отъ пать години, или ще са запрѣ въ тъмницѣ и ще са кара по тѣжкѣ работѣ или нѣ, но не повече отъ три години.

Чл. 2. Всѣко лице въ съединено-то кралѣство или въ речени-ти острови Джерси, Гернси, Мадерни, Саркъ и Манъ, кое-то побужда, подкана и угобаръ другъ въ кралѣство-то или побхъ да извърши убийство ще са навѣди за измѣнъ, и ако са чини въ такво прѣстѣупление ще са осъди на тѣжко робство за цѣлъ животъ или за времѣ не по малко

отъ пать години или ще са запре за врьма не повече отъ три години.

Чл. 3. Вѣско лице, кое-то сѣ навѣди въ нѣмѣнѣ, спорѣдъ постановление-то на тойзи актъ, може да са ѹловн и да са накаже, въ кое да е мѣсто на царство-то, като да е былъ направилъ прѣтѣпление-то на това мѣсто, или въ това Графство.

Чл. 4. Во вѣско слѣдствие въ кое-то спорѣдъ тойзи актъ са докаже, че ѹбийство-то е было замыслено да са извърши въ чюждѣ земѣ, то такво ѹбийство ще са счита като че е извършено въ соединено-то кралѣство противъ подданици-ти на Нейно Величество, и ще са сѣди спорѣдъ законн-ти на соединено-то кралѣство.

Чл. 5. Ирландскый тѣ актъ на Георга III подѣ названне „ актъ за да са потвърдѣтъ и исправѣтъ законн-ти, кои-то са отнасятъ до заговори-ти“ са отмѣна.

Тойзи законъ възвѣди голѣми припири въ парламентъ-тъ и прѣди да подадѣтъ гласове за приемане-то или за отхвърляне-то му, парламентъ-тъ прие съ вышегласие отъ 10 часове прѣдложение-то на Милна Дживсона да похѹли кабинетъ-тъ, че не отговорилъ сѣ на французскѣ-тъ нотѣ; Графъ Роулей англійскый посланикъ въ Парижъ, като научилъ въ какво положение са нахѹжда министерство-то за да го поддрѣжи испратилъ е една депешѣ до Графа Вларендона, за кой-то споменхѹмы въ политическый-тъ дневникъ и кой-то прилагамы тѹка за да допзнаемъ тойзи въпросъ, кой-то е въ причина на министерскый-тъ кризисъ въ Англичъ :

Графъ Роулей до Графа Вларендона. Парижъ 20 февр.

Господарю!

Бато са научилъ че Палата-та съ вышегласие приема

рѣшеніе да похули правителство-то на Нейно Величество че не е отговорило на нотѣ-тѣ, коѣ-то испрати Графъ Валевскій до Графа Персинъ отъ 20 Іануарія. Азъ мислихъ че е моя должностъ да напомнихъ на Господство Ви, че ако и да не ми бѣ поручано да дамъ правъ отговоръ на французско-то правителство, изъ азъ бѣхъ уполномоченъ отъ Господство Ви, да съобща на французско-то правителство чувството-то, намѣреніе-то и желаніе-то на правителство-то на Нейно Величество съ единъ начинъ много посършенъ, и, както мислихъ, много по удовлетворителенъ, нежели ако бѣхъ говорилъ официално.

Всѣ Графъ Валевскій испрати своѣ-тѣ депешѣ, раздражение-то, че Англиче не приема мѣри изъ тѣхъ дѣла, кои-то имѣхъ такъва важность за Франціѣ за да са сохранихъ днѣ-ти на Императоръ-тѣ, бѣ твърдѣ гелѣмо.

Правомъ или криво, изъ всички сѣ на това мнѣние, че всички-ты заговори противъ Императоръ-тѣ са сѣ организовали въ Англичѣ, и че английскі-ты закони закрывахъ заговори-ти.

Всѣко противно увѣреніе отъ правителство-то на Нейно Величество не бы имало никакво дѣйствіе и всѣко официално забѣлѣжане, кое-то быхте направили Господство Ви върху нотѣ-тѣ на Графа Валевскій, бы псваѣкажъ и дѣбѣ-ти дръжази въ единъ прѣпирниѣ, кои-то, споредъ както са сочи, бы умножила раздражение-то, кое-то на всѣдѣ са бѣ разпространило.

Ако са искали да успокоихъ своѣ-то мнѣние, трѣва-ше да са остави да извърши врѣмѣ-то свое-то влианіе и да са удържи отговоръ-тѣ на нотѣ-тѣ, коѣ-то испрати Графъ Валевскій, догдѣ да покаже парламентъ-тѣ че ли са согласи сѣ правителство-то на Нейно Величество. Изъ що е нужно да

са забѣлѣжи, че съ тѣхъ благородниѣхъ мѣрѣхъ Господство Ви не прѣминѣхте да известите французско-то правителство за положеніе-то и важность-тѣ на тоязи въпросъ; мѣрѣхъ-тѣ на Господство Ви вь възъ още отъ началъ-то на това несчастно дѣло ишенъ и откровенъ.

Имаме прѣдъ очи ти си писмо на Господство Ви въ което, като забранаше въ израженни достойни за нѣма-то отъ кое-то е писано право-то на свободно-то убѣжище, което Великобритани всѣкогѣ вь давала на чужденци, отъ кои да сѣ странжъ, отъ кой да сѣ классъ, въ исто-то вѣрмѣ твърдѣшно и рѣшително говорите че вь невъзможіе да сѣ отмѣтне това главно-то основаніе на нашиѣхъ-тѣ конституциѣхъ (уложение). Господство Ви доказвате колко је достаточенъ трѣбѣ да бѣде единъ законодателный актъ, за да взвѣрѣни развѣратни чловѣци да не сѣ вдаватъ въ прѣстѣпни заговоръ.

Като вѣрѣхъ, нѣ не съвършенъ органъ на Господство Ви азъ изложихъ ваши-ти чувства и ваши-ти правила, и ако быхъ можѣхъ да призова свѣдѣтелство-то на Императоръ-тѣ или на Графа Балебскій, убѣрѣхъ съмъ че ни единъ-тѣ ни другъ-тѣ не ще отхвърлятъ дѣмъ ти ми. Не знамъ какъхъ резултатъ ще има послѣдне-то събрание, нѣ що то и да сѣ случѣ, азъ съмъ убѣжденъ, че на вашиѣхъ-тѣ справедливъ и благородниѣхъ мѣрѣхъ одажжѣны смѣ, гдѣ-то въ единъ такъвъ критическъ минѣтъ, наши-ти отношенія съ французско-то правителство не сѣ развалихъ, и прииство-то, кое-то за счастье-то и на два-та народа съществѣва не сѣ умали. — Воуай.

ТРАГОВЕРЫИ ДНЕВНИКЪ.

Вѣрѣхъ, вѣрѣхъ, вѣрѣхъ листове-ти и нищо по нѣбичко не можѣхъ да наидѣмъ за трѣговѣхъ-тѣ.

Какъ-то сѣ в жада и тръговни-та напредова толкось, какъ-то и наши-та книжнина, и стоки-ти ако сѣ тръсѣхъ толкось, колко-то и бѣлгарскы-ти кнѣгы и к н и ж и ц и по праву нѣма сѣхъ що да сѣ похвалимъ. Неможемъ обаче да не забѣлѣжимъ едно обстоятельство; монета-та, коя-то прѣдн четьре мѣсѣца бѣше до толкось рѣдка гдѣ-то единъ отъ найпрѣвн-ти тръговци въ Америкѣ, кой-то имаше голѣмъ почетъ, не може да найде 300, 700 доллари за нѣкой день и дръгый, ако и да даваше по 1000 доллари лихъѣ на день; а сега капиталисты-ты прѣвзъ бѣстници-ти канѣхъ бѣлѣкиго, кой-то има желанне да придобие много пари да земе отъ тѣхъхъ на заемъ подъ здравъ подписъ или подъ залогъ. Ежѣо какъ-то бѣлгарскы-ты вѣстници канѣхъ свои-ти вспомошествователи да не желѣхъ по нѣколко грошы, за да придобѣхъхъ безцѣнни сѣкровища. И ако сѣ продажи той-зи книжебный кризисъ, то и наши-ти книгопечатници ще поченѣхъ да сѣ затварѣхъхъ, като Американскы-ты банкѣ; ако и да е причина-та събѣмъ протѣвѣположна - Американскы-ты банкѣ сѣ затворнѣхъ, защо-то тѣрдѣ много кнѣгы сѣ печѣтали, а наши-ти книгопечатници ще сѣ затворѣхъхъ защо-то нѣма що да печѣтѣхъхъ. Дай боже да не сѣ свѣде това нѣщо. Надѣемъ сѣ че и тръговни-та и наши-та книжнина ще доживѣхъхъ сѣгласно, ако си подѣдѣхъхъ рѣкѣ. Какъ-то книжнинѣ-тѣ не може да цѣвѣтѣ безъ тръговинѣ-тѣ, така и тръгови-ти не може да напредова безъ книжнинѣ-тѣ, ако не вѣрвате прочтѣте минѣжѣ-тѣ за коя-то споменѣва наши-тѣ

КНИЖЕБНЫИ ДНЕВНИКЪ

Должны смѣ да дадемъ на читатели-ти наши единъ полагъ отвѣтъ за тѣхъ кнѣгѣ, нѣ сега ни брѣма-то ни мѣ-

што-то не ни дозволяѣтъ, за това стагамы за сѣдѣюща-та Вижжѣ. Убѣрены смѣ обаче че таа книга и безъ прѣпо-рѣчение ще найде читатели, зашто-то съотвѣтствова на потреб-ности-ти на вѣща-то: Ето заглавие-то ѣ: Трѣговско рѣко-водство за трѣгуване, промышленность, мореплаване и трѣ-говскы дѣлаани. Собственно пакъ за вещество-то на трѣго-виж-тѣ, за състоиние-то на трѣговиж-тѣ на земледѣлие-то и на промышленность-тѣ въ европейскы дръжавы. За дръжа-не на трѣговскы книги за трѣговскы смѣтки и пр. и пр.

ОБЩИИ ДНЕВНИКЪ

Отъ нѣкое вѣрѣме много сѣ говори за едно подморско съединение съ желѣзенъ пѣтъ междѣ Англичѣ и Франциѣ; ко-ко да не прилича това на истинѣ обаче той-зи въпросъ е даз-боко издиренъ отъ единъ французскый ученъ инженеръ и планъ-тѣ бѣ прѣдставенъ въ Парижъ на всенародно сѣуждение.

Ето сега дръгый инженеръ - Карлъ Бондъ прѣдлага новъ планъ за да съедини Франциѣ съ Англичѣ съ крытъ мостъ; Два-та краа на той-зи мостъ ще бѣдѣтъ единъ около Дѣбре въ Англичѣ-тѣ а дръгый-тѣ около Кале въ Франциѣ-тѣ и ще бѣде толко съ високо, гдѣ-то най голѣмы гемни да минѣватъ подъ него. Той-зи мостъ ще сѣ опира на стахпове (кѣли) кои-то ще сѣ издигнѣтъ на дѣно-то на море-то и освѣтъ що ще има на вѣрхъ-тѣ имъ фенеры и още ще има чаркъ, кой-то ще прѣдварѣ гемни-ти съ съ звънъ кога е вѣрѣме-то мѣгаво.

Всѣка кѣла ще бѣде висока отъ дѣно-то на 300 пѣди. Мостъ-тѣ ще бѣде дазгъ двѣйсѣтъ мѣли английскы (около 5 $\frac{1}{2}$ сахата) на него ще сѣ проведе желѣзный пѣтъ, кой-то ще мо-же да сѣ прѣмѣни въ 20 минѣти.

Американскы-ти фалимента (мюхлюзюци) и слава-та, кои-то сѣ придовѣли трѣговци-ти въ онѣѣ странѣ, че сѣ убогѣтаѣтъ кога испаднѣтъ, подало е причина на нѣкомъ вѣстѣници да сѣ припѣсковѣтъ вѣрѣзъ свон-ти съотечествен-ници. Ето що казва единъ отъ тѣхъ, какъ единъ баща бла-гославаа сына си: Сынко рѣкалъ той, рѣшено е, ще идешъ

въ Нью-Йоркѣ! И виждь! Джемсъ вѣзе въ работѣ безъ да има здравѣ парѣ, а сега направилъ фалименто (мюхляюхюхъ) отъ 150 хылади долари! Това е голѣмо нѣщо; не могѣ да са надѣлѣ, че и ты ще бждешъ толкосъ честитѣ, нз надѣлѣ са, кога имашъ маалко нѣщо почетѣ и искство Божѣ ще та вла-
гослови подирѣ нѣкоя година да хвърлишь топѣ-тъ поне съ 50 хылади долари!

Въ Парижѣ вѣтарѣ-тъ вѣе на дѣлан. За всѣкъ пѣстѣ препирѣнѣ или са пѣшкѣтъ или са сѣкѣтъ. Прѣди нѣколко де-
на въ едно изрядно общество дѣѣ лица, кои-то заемѣтъ доста високо мѣсто въ общество-то съ богатства-ти си свѣ-
тахъ са, нз и двамѣ-та противника сѣ женены имѣтъ дѣ-
ца и на възраст не само зрѣлѣ нз и прѣзрѣлѣ, за това ни
едномѣ не давала рѣжѣ нити да са пѣшка, нити да са сѣ-
че а взаимно-то оскорбление трѣбваше да са чмѣе. Общи-ти
имѣ прѣтели мѣслихъ какъ да ги потѣжмѣтъ, нищо не вѣ-
ше полесно отъ това, нз единѣ отъ тѣхъ трѣбваше да по-
чене, да иска прошкѣ; нз кой отъ двамѣ-та ще направѣ прѣ-
бж-тъ стѣпкѣ? оскорбление-то вѣѣ и отъ дѣѣ-ти страни
равно, и икогдавѣ-то теже, нз намѣрихъ и на това лесниѣ
за да земе това дѣло край, съ кой-то останахъ всичкѣ-ты
доболны.

Прѣтели-ты имѣ рѣшихъ, всѣкъ отъ тѣхъ са задѣл-
жава да подпише по единѣ сѣммѣ за сиромаси-ти и кой-то
подпише по маалко ще иска прошкѣ отъ противника си.

Г. П. зачѣсѣ хвати едно перо и написа единѣ хартий-
кѣ боно за 5 хылади фр. Г. Б. отъ дрѣгѣ странѣ безъ да
знае колко ще даде П. написа боно за истѣ-тъ сѣммѣ.
Единѣ отъ свѣдѣтели-ти, кои-то пристоявахъ на тѣмъ
работѣ навѣка Господари никой не полѣчи, още по единѣ фи-
шекъ въ пицкови-ти поченете отъ ново!

Тогы Г. П. написа боно отъ 10 хыл. фр. а Г. Б. отъ
12 хыл. и така П. бѣ длѣженъ да иска прошкѣ отъ Б. а си-
ромаси-ты ще имѣтъ хѣбѣ.

У ЧАМ ПЕЧЕТНИЦА СЪ СЕ ПЕЧЕТИЛИ И
СЕ НАМИРЯТЪ ЗА ПРОДАЖБА:

СВРТАНИЕ НА ТУРСКИ-ТА ИСТОРИА прѣ-
ведена, попълнена и издадена ОТЪ П. СЛАВЕЙКОВА.

Цѣна-та ѝ е 1 ЦБАНЕЦЪ

ВРЪТКИ СВАЩЕННИ ИСТОРИА прѣведена ОТЪ
Врхумандрита Партеніа Зографскій. — 5 гроша
1-та, 2-та и 3-та ВНИЖКА (Іанбаріа)
ОТЪ БЛАГОВЕРНИ-ТѢ ВНИЖИЦИ.

УЧЕБНИ КНИЖКИ ЗА ДѢЦА-ТА ВНИЖКА I.
БУКВАРЬ, нареденъ и издаденъ ОТЪ П. Р. СЛАВЕЙКОВА

ЗА ПРОДАЖБА

ХРИСТОМИРА СЛАВЯНСКОГО ЯЗЫКА, ЛЕВОН-
ВОНЪ СЛАВЯНО-ГРЪЦКІЙ И ГРАММАТИКА СЛАВЯНО-
ГРЪЦКА. - Цѣната на тритѣ тѣхъ части е - гр. 60
Цръковный Букварь. - цѣна-та му е гр. 3

У СЪЩА-ТА ПЕЧЕТНИЦА СЕ НАМИРАТЪ
ПОДЪ ПЕЧАТЪ:

ВРЪТКО СВАЩЕНО ОГЛАСЕНИЕ или ПРИ-
ИЛЧАНІЕ (КАТЕХИЗИСЪ) прѣведенъ ОТЪ ВѢНКА
ХРИСТОБА.

ПЪРВА ХРИНА НА ЗДРАВІА ЧЕЛОВѢЧЕСКИ УМЪ, прѣ-
ведена ОТЪ ИВАНЪ П. ЧІЧІ.

СЛАВЯНСКИ ХРИСТОМИРА издадена ОТЪ
НИКИФОРА П. КОНСТАНТИНОВА.

ВНИЖКА прѣгледана и одобрена ОТЪ ЦАРСКА-ТА
ЦЕНЗУРА ЗА ДА СЕ ПЕЧЕТИ.

БЛЪГРОВЪ-ТИ КНИЖИЦИ

ИЗДАВАТЪ СЯ ДВА ПЪТИ ВЪ МѢСЦЪ-ТЪ НА 5 И 20 ЧИСЛО.

ЦѢНА-ТА НА ГОДИШНО-ТО ИЗДАНИЕ (24 КНИЖКИ) Е:

ВЪ ЦАРИГРАДЪ 5 МЕДЖИДИЕТА СРЕБРНИ.

ПО ВСИЧКО-ТО ТУРСКО 5 $\frac{1}{2}$ МЕДЖ. ”

ВЪ СЕРБИЯ, БЛАШКО И МОЛДАВИЯ 6 МЕД. СР.

ЕДНА-ТА КНИЖКА САМА $\frac{1}{2}$ МЕДЖИДИЕ СРѢБРНО.

ПОДПИСКА-ТА СЕ ПРИЕМА САМО ЗА ЕДНА ГОДИНА
ОТЪ ТЫЯ ЛИЦА:

ОТЪ НАСТОЯТЕЛИ-ТИ НА БЛЪГРОВ. КНИЖИЦИ
Г. Г. В. МАРИНОВИЧЪ И К. В. СЛАВЧЕВИЧЪ ВЪ ЦАРИГРАДЪ.

ОТЪ Г. ДОКТОРА С. І. ЧОМАКОВА ВЪ ПЛОВДИВЪ.

ОТЪ БЛАГОРОД. Г. СТ. ГРЪИЛОУ ВЪ ВЪЗНАДЖЪ.

ОТЪ Г. ИВАНЧА СТОЯНОВА ВЪ БУКЪ-ЗЛАРА.

ОТЪ Г. Т. Х. БОЙЧОВА ВЪ ШУМЕНЪ.

ОТЪ Г. ПАНТЕАН Х. Г. ВЕСИМОВА ВЪ ТЪРНОВО.

ОТЪ Г. БРАТІА Х. ПЕТКОВИ ВЪ РУСЧУКЪ.

ОТЪ Г. А. Н. КАРАКАШИ ВЪ СВИШОВЪ.

ОТЪ Г. ГЕОРГИ КАРЛОВСКИЙ ВЪ ТЪВАЧА.

ОТЪ Г. ХР. ГЕОРГИЕВА ВЪ БЪДЪРЕЦЪ.

ОТЪ Г. ДИХ. ПОПОВИЧА ВЪ ИВРАНА

ОТЪ Г. М. И А. АВРААМОВИЧЪ ВЪ ГЮРГЕВО.

ОТЪ Г. СВЕТОСЛАВЪ ГЕОРГИЕВА ВЪ ГАЛАЦЪ.